

MLADI PLANINEC

PD "LISCA"

SEVNICA

LETO 28

ST. 36
LETO 2004

Smisel življenja je največja sreča.

Radost ni v rečeh, temveč v nas.

Edina prava sreča pride, če se z namenom razdajamo.

če bi bili radi srečni, bodite!

Nič ni bolj dragoceno od današnjega dne.

Ohranimo srečo, svobodo in duševni mir.

Te želje so nam zapisali CICIBANI - planinci iz vrtca in Cveta Fakin.

110. LET ORGANIZIRANEGA PLANINSTVA

V letu 2003 smo slovenski planinci slavili 110 let organiziranega planinstva v naši deželi, ter 55 let Planinske zveze.

Prvo planinsko organizacijo so Angleži v Londonu ustanovili l.1857, Avstrijci l. 1862, Švicarji leto kasneje, Čehi leta 1883 in leta 1893, 27. februarja je bil v Ljubljani ustanovni občni zbor Slovenskega planinskega društva (SPD). Za prvega predsednika je bil izvoljen Laščan dr. Fran Orožen. Odločilno pobudo za ustanovitev slovenskega planinskega društva so leta 1892 dali »piparji«, družba navdušenih mladih planincev, ki jo je vodil »nadpipar« Jožef Hauptman. Po vsej Sloveniji so začeli ustanavljati podružnice, leta 1905 tudi Posavsko, katere naslednik je naše društvo.

Tudi sevniški planinci smo posvetili dve akciji 110. letnici organiziranega planinstva.

Ljubo s svojo živo in zgodovinsko fotografijo mladih planincev s prvega izpita Planinske šole na Lisci, in tradicionalno srečanje, drug četrtek v mesecu septembru na Lisci, ob razgledni tabli. Spomnili smo se več planinskih obletnic, prvič nam je zapela pevška skupina našega društva, recitacije je lepo izvedel dr. Dušan Senica. Spregovorili so tudi vsi trije župani občin Sevnica, Radeče ter Laško, saj se meje stikajo prav na področju Lisce. Spregovoril nam je še predsednik MDO Zasavje in slavnostni govornik, podpredsednik Planinske zveze Slovenije, Danilo Škrbinek. Ta del slovesnosti bi se moral odvijati na vrhu Lisce pri razgledni tabli, a žal je divjala prava hribovska nevihta, tako da smo slovesnost opravili v Tončkovem domu. Vseeno pa je 20 planincev, skupaj s sevniškim županom, prišlo na Lisco peš. Po prireditvi v Tončkovem domu, smo odšli na Razbor, v nov kulturni dom, kjer je Vinko Šeško razstavljal svoje

fotografije. Oglledali smo si prisrčno igro o Blažu Jurku, spregovorila pa sta nam Jože Imperl in pater dr.Karel Gržan. V prijetnem razmišljanju, druženju in planinski pesmi ter obujanju spominov na planinske dogodivščine je ura kar prehitro minevala.

Jože Prah

LOJZE MOTORE prejel Častni znak svobode republike Slovenije

Rojen je bil 28. junija 1920. V planinske vrste je stopil takoj po vojni in sodeloval pri obnovi Jurkove kočice in izgradnji Tončkovega doma na Lisci. Je tudi dolgoletni član Upravnega odbora Planinskega društva Lisca Sevnica in danes častni predsednik društva ter blagajnik. Dolga leta je bil tudi predsednik društva Bil pa je tudi tisti, ki je zaoral ledino na izobraževalnem področju. Društveni delavci so mu radi sledili. Vedno je poudarjal, da brez akcij mladih v planinstvu ni celostnega društva. Trudil se je, da bi v aktivno planinstvo privabil mladi rod z organizacijo vabljivih planinskih izletov in taborov, ki se jih letno udeleži od 60 do 100 mladih. Nikoli pa ni bil izlet v njegovi organizaciji le naključno občudovanje narave, pač pa spoznavanje gore v vseh njenih oblikah, lepotah in nevarnostih. Lojzetova skrb je bila tudi, da so se mladi kandidati pravočasno udeleževali tečajev za mladinske in planinske vodnike in danes se društvo lahko po njegovi zaslugi ponaša s številnimi usposobljenimi planinskimi delavci.

K društvenemu življenju je pritegnil veliko starejših, še več pa mladih. Sam rad poudari, da moramo imeti v svojih

vrstah Planince z veliko začetnico. To so ljudje široke etične kulture za preživljanje prostega časa v gorskem svetu, vzdrževanja planinskih navad in ljudje, ki načrtno razmišljajo o pomenu narave za človeka.

Svoje članke je objavljajal v Planinskem vestniku, sodeloval pri izdelavi planinskih vodnikov, bil eden glavnih traserjev Sevniške planinske poti, Zasavske planinske transverzale in tudi Poti XIV. divizije.

Je član Nadzornega odbora Planinske zveze Slovenije in aktivno sodeluje v delu Meddruštvenega odbora planinskih društev Zasavja. Je tudi podpredsednik prostovoljnega gasilskega društva Sevnica, član UO ZZB Sevnica in predsednik NO Društva računovodskih in finančnih delavcev Sevnica. Zanj še vedno velja: biti vedno velik in mlad v svojih razmišljanjih in dejanjih.

Je poročen in oče dveh otrok. Stanuje na Prvomajski 47 v Sevnici.

Za svoje delo je prejel številna društvena in občinska priznanja. Je prejemnik Bloudkovega priznanja in priznanja OKS, ki ga je prejel ob letu prostovoljnosti 2001. In 23.12.2003 je prejel iz rok Predsednika države dr. Janeza Drnovška veliko priznanje. Vsi mu od srca čestitamo.

Jože Prah

ČESTITKA JOŽETU PRAHU

Predsednik Planinskega društva »LISCA« Sevnica je 5. septembra 2003 prejel iz rok župana Občine Radeče, gospoda Franca Lipoglavšek najvišje

priznanje Občine Radeče ZLATNIK OBČINE RADEČE.

Sevniški planinci se mnogim čestitkam odlikovancu s ponosom in veseljem pridružujemo.

Naš predsednik ni uspešen, prizadeven in spoštovan le pri vodenju sevniških planincev, pač pa se razdaja tudi v sosednji občini, kjer je zaposlen. Študijski krožki za podeželsko mladino, lovstvo in skrb za neokrnjeno naravo so aktivnosti, katerim poleg skrbi za mlado družino posveča svoj prosti čas in veliko truda.

Joško!

Iskrene čestitke in še naprej k novim uspehom in zmagam!

Tvoji sevniški planinci!

TRI DESETLETJA SEVNIŠKE PLANINSKE POTI

Naše društvo je na občnem zboru 4.2.1974 sprejelo sklep o uvedbi planinske poti po gričih in vrhovih v Občini Sevnica in njenem obrobju. Pot, takrat imenovana SEVNIŠKA PLANINSKA TRIM POT je bila odprta 4. julija 1974 na državni praznik DAN BORCA.

V utemeljitvi sklepa o odprtju poti smo takrat zapisali: Pot je namenjena mladini, da spozna svoje bližnje domače kraje in vsem delovnim ljudem, da si na pohodih po njej pridobijo novih delovnih moči, posebno tisti, ki so pri svojem dnevnem opravilu vezani na delovna mesta, kjer se ne morejo med delom dovolj razgibati.

Na poti bodo spoznali kraje in domačije, kjer živijo njihovi sodelavci, spoznavali bodo lepote tega dela slovenske zemlje,

kjer ni velikih turističnih objektov, kjer ni tovarn in druge moderne navlake. Ob poti živijo prijazni in gostoljubni domačini. Videti je tudi veliko naravnih in kulturnih znamenitosti in pomnikov NOB, ki spominjajo, da so se tu borili zavedni Slovenci za svojo svobodo in obstoj.

Planinska pot ni namenjena motoriziranim turistom, pač pa pešcem-pohodnikom, ki se jim ne mudi od točke do točke. Kdor se bo podal na to pot, naj hodi z odprtimi očmi in naj prisluhne vsakodnevnemu utripu življenja na vasi in na podeželju, ki vedno bolj izumira. Spoznava naj bogastvo zelenih gozdov, lepoto skromnih, a skrbno obdelanih vinogradov in polj. Seznan naj se z marljivimi prebivalci teh krajev, ki še vedno vztrajajo na koščku svoje zemlje poleg dela v tovarni, kamor dnevno odhajajo za boljšim kosom kruha in se utrujeni vračajo prav po teh stezah in poteh nazaj domov.

Naša pot obide skoro vse grebene in znane vrhove po levi in desni strani Save v Občini Sevnica. Tu in tam prestopi tudi občinsko mejo, da zadosti vedoželjnega popotnika.

Po še živih domačijah in javnih lokalih je nameščeno 37 kontrolnih žigov z vpisnimi knjigami. Popotnika vodijo po poti planinske markacije in smerne table, pomaga pa si lahko tudi z naslovi v dnevniku poti, ki se dobi pri PD LISCA Sevnica. V njem je tudi prostor za odtis kontrolnih žigov.

Nagrada za prehojeno pot je lična značka, ki jo podeli društvo po predložitvi izpolnjenega dnevnika na društven naslov.

Tako smo zapisali pred tridesetimi leti!

Leta 2000 je bila SEVNIŠKA PLANINSKA POT temeljito obnovljena pod vodstvom ing. Vinka Šeška in markacista Janeza Zajca. Izdelan je bil nov opis poti, pot pa je bila vrisana v PREGLEDNO KARTO OBČINE

SEVNICA – planinska izdaja. Do potankosti so bili izmerjeni potrebni časi za pohod po poti. Število žigov se je zmanjšalo na štirinajst, ti pa so nameščeni na stavbah, na drevesih pa tudi na posebnih podstavkih. Popotnik si sam odtisne žig s tem, da mora imeti s sabo blazinico in barvo. Žigi so kovinski, vdelani v ličnih okvirjih iz nerjavečega jekla in so dostopni vsak čas slehernemu pohodniku.

Na pot vabimo vse ljubitelje narave in koščka te lepe slovenske deželice. Moram poudariti, da je pot nastala na pobudo starejših članov našega društva, kot: Tineta Klemenčiča, Ivana Pivca in še nas nekaterih, ki smo ugotavljali, da smo z izleti v tuja gorstva zanemarili obisk domačih gora in naše bližnje okolice.

Da je bila odločitev za nadelavo in odprtje te poti pravilna, nam potrjuje obisk poti v preteklih tridesetih letih, ki je bila številnim mladim tudi učna pot za spoznavanje bližnje domače okolice.

Na sami otvoritvi poti je bilo na pohodu preko 600 udeležencev, predvsem osnovnošolske mladine. Pokrovitelji tega pohoda so bili: Telesno kulturna skupnost Sevnica, Občinski sindikalni svet in Občinska organizacija ZB Sevnica, ki je na zaključku pohoda organizirala veliko proslavo v počastitev praznika borcev NOB, ki je bil ta dan.

Ob tridesetletnici pohodov po naši poti načrtujejo 25. maja t.l. množičen pohod planincev in športnikov, ki se ukvarjajo predvsem z rekreacijo v Občini Sevnica. Povabili bomo tudi sosednja društva, da tudi njim prikažemo lepoto teh naših občinskih bregov z vsemi znamenitostmi, ki jih krasijo. Vabljeni!

Lojze Motore

MOJA PRVA SAMOSTOJNA FOTOGRAFSKA RAZSTAVA

Že v času priprave razstave o Lisci, njenih kočah in o njihovih graditeljih, ki sem jo uredil v počastitev 100. obletnice Jurkove koč, Dneva planincev na Lisci in Mednarodnega leta gora, sta me gospa Breda Drenek Sotošek in gospod Rudi Stopar nagovarjala, da bi v Galeriji Ana v Sevnici končno enkrat pripravil tudi razstavo svojih fotografskih stvaritev.

Pa je tako nanese, da sem ob pripravi tiste razstave v galeriji na sevniškem gradu naletel tudi na nekaj svojih, verjetno nikoli prikazanih diapozitivov mladih planincev. Vendar mi tiste fotografije tedaj nekako niso šle v "kontekst" te razstave. In to iz dveh razlogov. Prvi je bil ta, da sem tisto razstavo časovno omejil na čas do otvoritve tretje Jurkove koč v letu 1972 (čeprav se povsem izogniti tej omejitvi nisem mogel), drugi pa, da sem se tedaj izognil svojim lastnim fotografijam.

Zato sem tiste diapozitive tedaj lepo shranil in si dejal: "tole bo pa za tisto, za kar me nagovarjata Breda in Rudi; če to ne bo dobro, potem pač ne vem kaj bi lahko bilo".

Na posnetkih so bili namreč zabeleženi udeleženci Planinske šole Mladinskega odseka društva pri zaključnih izpitih iz te šole, ki so jih opravljali 1. oktobra leta 1972. Takoj po otvoritvi tretje Jurkove koč.

Takratno Planinsko šolo, ki je trajala od jeseni leta 1971 do konca septembra 1972, je obiskovalo morda v vsej zgodovini društva največje število mladih planincev. To je bil namreč čas, ko je bila tudi sicer planinska množičnost v Sloveniji na vrhuncu. In naše društvo je v okviru Planinske zveze tedaj nosilo prapor prav pri izobraževanju mladih in malo manj mladih - planinske šole za

osnovnošolsko ter srednješolsko mladino ter vodniški tečaji za mladinske vodnike.

Na takratnih izpitih je bilo prijavljenih in jih seveda tudi opravilo 37 mladih članov društva, starih od 11 do 16 let. Več kot polovico sem jih tedaj zabeležil na fotografski dia film. In to ne kar tako, temveč na poseben, najbrž sila redko viden način.

Izpite so tedaj mladi planinci opravljali pred petčlansko komisijo v Jurkovi koči. Najprej jim je bil vsem skupaj razložen način in potek opravljanja izpitov, zatem pa so posamezno "pristopali k izpitu". Vsakdo se je usedel na stol pred izpitno komisijo in odgovarjal na zastavljene naloge iz tem, ki so jih predelali v minulem letu.

No in tu sem "jih čakal v zasedi" jaz. Bil sem namreč član te "stroge komisije" in hkrati ponosni lastnik nedavno tega kupljenega prvega fotoaparata. V trenutku, ko je izpitnik slišal postavljeno mu vprašanje in se globoko pogreznil v svojo notranjost, kjer je skušal najti odgovor (saj mora biti tu nekje blizu), sem z aparatom "škljocnil po njem".

Enaintrideset let so ti trenutki ostali skriti (ali pa pozabljeni, kdo bi vedel) očem javnosti. Tudi na svoji kakovosti (beri: barvah) so v teh letih precej izgubili. Toda nepozabni trenutki in duh tedanje mladosti je v njih ostal v popolnosti. Vredno se je bilo zato z moderno tehniko računalniške obdelave fotografij spoprijeti z njimi in vam jih prvič prikazati.

Po obisku otvoritve razstave in tudi iz kasnejšega obiska sodim, da mi je uspelo. Kar mi daje slutiti, da moram svoj arhiv še kdaj bolj podrobno pregledati in prinesiti ohranjeno mladost in minule čase na kakšno naslednjo razstavo.

In že sedaj vas vabim nanjo.

Ljubo Motore

PLANINSKI JUBILANTI

V mesecu septembru smo se srečali skupaj z 10 jubilanti, člani našega društva, kateri dajejo poseben pečat delu in uveljavitvi društva. Vsak jubilant je praznoval svoja mlada leta.

Jože Pinoza je zakorakal v trideseta leta. Je član društva od šolskih dni in redni obiskovalec planinskih taborov. Ko mu leta dopuščajo, že postane mladinski vodnik in aktiven v Mladinskem odseku, vodi tabore, tako osnovnošolske kot mladinske in postane član UO. Veliki Jože, vemo, da rad zahajaš v hribe, želimo ti, da boš še naprej rad zahajal, čestitamo ob jubileju in vse najlepše.

Tomo Hohkravt, pa je že trideset let. Morda bi ga vprašali, kako je sedaj, ko je malo več moža. Verjetno bi dobili zelo zanimivo zasanjan odgovor. Tomo, kot vodnik in nekaj let načelnik MO našega društva, je dal velik delež pri delu Planinskega društva. S svojo ljubeznijo rad zaide na poti in gore, danes verjetno manj kot si želi, saj delo in Ljubljana zahtevata davek. Tomo, bodi še naprej pravi Tomo in vse lepo.

In sedaj kar štirje štirideset letniki.

Cveta Fakin, mentorica planinske vzgoje v Vrtecu. Planinstvo in Cveta je vrtec, vrtec in Cveta je planinstvo. Otroke vzgaja v gorniškem duhu. Tisto svoje planinstvo, ki ga nosi v sebi, tako dobro razdaja v svoji okolici, da so naši malčki pravi cici hribolazci. Tudi sina je navdušila za hribe. Cveta, čestitamo ti ob tvojem jubileju in želimo, da boš še veliko malčkov znala popeljati na poti, ki vodijo le naprej, naprej v naravo, predvsem pa tebi vse najlepše.

Janko Sotošek, mladinski vodnik in mentor na OŠ Sevnica, se je aktivno vključil v naše društvo, ko je pričel z

delom učitelja na šoli v Sevnici. Svoje rad popelje na planinske izlete in sprehode. Ima nove ideje in želim, da bi jih čim več uresničil in bil srečen.

Mojmir Rupar, naš podpredsednik, tisti, ki v zadnjem času vedno vskoči, ko ni nikogar drugega. Vedno najde čas za društvo. S svojo družino rad zahaja v hribe. Večkrat vodi izlete, pa tudi sam spoznava svojstva gornišstva tako pozimi kot poleti. Še posebej pa veliko časa nameni za Planinsko zavetišče Slatna. Mojč čestitamo in ti želimo vse dobro. Jože Prah, predsednik društva.

Imam pa tudi dva šestdeset letnika.

Helena Šeško planinka, ki nikoli v ospredju, a vemo, da s svojo močno voljo diha tisto tapravo gornišstvo. Sama rada zahaja v hribe. Enako je naučila tudi sina in hčerko. Oba sta naša vodnika. Helena želimo ti še veliko užitek tako v hribih kot med nami.

Tone Kralj je tudi zakoračil v šestdeseta leta. Kot je rekla Elka, ta naš mladi fant, res, Tone kar izžareva mladost. Radi ga imamo v hribih in na druženjih ter akcijah. Tone še naprej takšen elan in polnost življenja ti želimo.

Vse višje in višje po stopnicah.

Sedemdeset pa jih je konec leta slavil Janez Krajnc. Eden tistih, neumornih, ki ne znajo nikoli reči: tega se pa ne da, ali tega ne morem, ali nimam časa. Spomnimo se samo zagnanosti sevniškega smučanja in kako je znal mladež povezati, da so se zgradile dve vlečnici na Lisci, pa smučarski izleti, tečaji in tabori itd. in danes upokojenski izleti. Janez, lepo je imeti za sabo sedemdeset polnih in uspešnih let. Želimo ti enakega elana in polnosti še vnaprej.

Pa smo na vrhu pri starosti našega društva, pri Tinčku, Martinu Klemenčič.

Osemdeset jih je bilo v začetku septembra. Je častni član našega društva in tudi najdaljši staž v odborih našega društva mu pritiče. Bil je tisti, ki so orali ledino na izletniškem področju. Ni se spogledoval s hribi samo v takratni Jugoslaviji, temveč je njegovo oko seglo še v druge hribe. Bil je nepozaben na pohodnih taborih. Poznan tako po Dolomitih kot Tatrah ali Durmitorju. To svojo zvedavost je znal prenesti še na ostale prijatelje.

Posebna zahvala pa gre Tinčku še za idejo o sevniški planinski poti, katere trideset letnico slavimo naslednje leto. Biti drugod, pa ne poznati svojih domačih vinogradov, grap in gričov, to pa ne gre, je rekel Tine in prav je imel. Mnogi zaradi sevniške planinske poti bolje poznamo svojo Občino.

Za domove, Tončkov dom, Jurkovo kočo... je Tine vedno s polno odgovornostjo zastavljal svoj glas, predvsem pa delo. In danes jih imamo lepe.

Tine kraljuje med trsi. Njegov skromni dom večkrat obiščemo planinci, pomodrujemo in nazdravimo. Bog daj Tine, da bi še mnogo let!

Jože Prah

PEVSKA SKUPINA

Kdor poje ne misli sabo. Ko se človek poda v naravo, v njej uživa, se sprosti, naredi nekaj za svojo dušo. Društveni sobotni izleti z avtobusom so zelo zanimivi. Po opravljenih turah se veseli posedemo v avtobus in zasliši se petje. Prav od tu pa je prišla ideja, da bi imeli v PD svoj pevski zbor.

Januarja 2003 je bili prvi sestanek zainteresiranih pevcev in iskanje pevovodje. Najprej je pevovodja Jože začel z mešanim pevskim zborom. Bili so težki začetki, kajti skoraj pri vsaki vajah od junija je bila drugačna struktura glasov.

Ostalo je samo osem moških pevcev, ki so delo vzeli zelo resno in pridno vadili.

Že 11. septembra je imela moška pevka skupina PD Lisca Sevnica prvi javni nastop na Lisci ob prvi obletnici postavitve razgledne plošče, še isti večer pa so zapeli še na Razborju v Kulturnem domu Blaž Jurko.

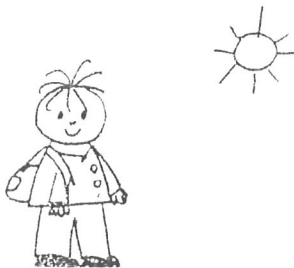
Fantje imajo lepe glasove in z vajami, ki jih redno obiskujejo, nam planincem, pa tudi ostalim gostom zapojejo ob različnih priložnostih.

Darinka Avguštin

**POROČILO O DELOVANJU
PLANINSKE SKUPINE –
CICIBANI - PLANINCI v šol. letu
2002/ 2003**

Tudi v preteklem šol. letu 2002/2003 je delovala planinska skupina najmlajših CICIBANOV – PLANINCEV (24 otrok), v starosti 3 – 6 let v Vrtcu Ciciban Sevnica ter v sodelovanju s PD Lisca Sevnica.

NARAVA je naša največja igralnica in najboljša telovadnica.

Kaj hitro lahko ob vseh možnostih potrošniške ponudbe na njo pozabimo, čeprav je na dosegu roke. Narava je vsem dosegljiva vrednota, zahteva pa, da z njo vzpostavimo poseben odnos. V naravo je potrebno hoditi čim pogosteje in začeti, ko so otroci majhni. Kadar imamo naravo radi, postane del našega življenja. Zavedajmo se, da je na razpolago zastoj in je odličen vzgojni pripomoček.

Cilji predšolske planinske vzgoje, ki jih uresničujemo v delovanju naše planinske skupine so:

- pri otrocih spodbujamo veselje do hoje v naravi, jo pri tem opazujejo, spoznavajo, raziskujejo, jo občutijo...
- otroci si nabirajo kondicijo, krepijo telesno zmogljivost in si utrjujejo zdravje
- spoznavajo svojo bližnjo in daljno okolico svojega kraja, občine

- oblikujejo si čustven in kulturnen odnos do narave ter smisel za čistočo naravnega okolja in za varstvo narave kot podlago ekološke osveščenosti
- smotrno povezujemo izlete z drugimi vzgojnimi področji
- globlje spoznavamo otroke in se z osebnejšim stikom v neformalnih okoliščinah vključujemo v pozitivno oblikovanje njihovih vedenjskih vzorcev (mного družjenja in iger na prostem...)

Cicibani – planinci v naši skupini, so v starosti od treh let naprej, zato je potrebno težavnost poti, smeri, prilagajati tudi njim. Tako smo izvedli 1. izlet 15. oktobra 2002 kar na naš najbližji grič = sevniški grad. Med potjo smo imeli mnogo priložnosti za jesenska opazovanja in spoznavanja narave ter dela ljudi v naravi. Pod strokovnim vodstvom, smo si ogledali stalne muzejske zbirke na našem, lepem gradu. Otroke je zelo prevzel šolski muzej, poročna dvorana, grajsko dvorišče, mogočne platane...

Vedno je planinskemu izletu naslednji dan sledila planinska urica, kjer smo podoživeli izlet, doživeltja, vtise, jih strnili v risbice v planinske dnevnik Ringaraja in utrjevali pravila planinske hoje, spoznavali planinsko opremo, pomen varstva narave, osnove orientacije v okolju...

Sledila je zima, tista prava, zasnežena, ki nam je omogočila v januarju in februarju 2003 številne možnosti gibanja po zimskih poteh, stezah, gazeih. Kar nekajkrat smo v toplih oblačilih in zimski obutvi prehodili Hraste po dolgem in počez. Veliko časa smo preživeli na snegu in soncu, utrjevali zdravje, se dričali, sankali, ustvarjali snežake, gazili po celem snegu, doživeli lepote in značilnosti zime.

19.marca 2003 smo izvedli prvi pomladni izlet na Sv. Rok. Iskali in sledili smo markacijam, opazovali, kako se je narava prebudila in si nabirali kondicijo.

21.marca 2003 smo ob sodelovanju s PD Lisca Sevnica lahko obiskali Planinsko zavetišče pod Sv. Rokom, kjer smo se srečali z g. Jožetom Prah, ki nam je za vplačano planinsko članarino razdelil in pomagal nalepiti planinske znamkice v naše dnevnike. Skupaj z njim smo imeli poučno planinsko urico, saj nam je predstavil pravo planinsko opremo, njen namen, uporabo... Ogledali smo si še diapozitive o lepotah naših gora, živalskem svetu, zaščitenih rastlinah...

28. marca 2003 je sledila naša tura na Zajčjo goro. Pot je bila raznolika in zelo veseli so bili, ker so nas ves čas spremljale markacije in na vrhu, na gozdni jasi igre s padalom...

9. aprila 2003 smo se namenili na Lamperče, kjer smo se srečali z nekaterimi prijaznimi domačini. Pokazali so nam domače živali, vinograd, zidanico...

22. aprila 2003 smo cicibani – planinci obeležili Dan zemlje, ker se navajamo na čuvanje narave in na spoštljiv odnos do nje in smo po svojih močeh s PVC rokavicami in vrečkami za smeti očistili prostor ob Plan. zavetišču, igrišče ob bazenu in zelenico ob vrtcu – pobrali smo smeti tam, kjer se pogosto igramo...

13. maja 2003 smo izvedli izlet na Radno in Lukovec. Navajali smo se na pravila plan.hoje, mnogo smo opazovali: razgled na Sevnico, grad, Lisco, okoliške hribe, na reko Savo, mostove...

4. junija 2003 pa smo imeli zaključek planinskega krožka pred počitnicami. Ponosno smo se podali na naš simbol – Lisco in tam preživeli dan v naravi : se šalili, prepevali, si ogledali Jurkovo kočo, Tončkov dom, obhodili bližnjo okolico in zanimivosti, si ogledali vremenski center, se igrali in uživali na igralih, z žogami na igrišču, počivali v senci in šotoru, poslušali violino... Pozno popoldne so se nam po dogovoru pridružili starši in pred

Jurkovo kočo pripravili presenečenje (palačinke) za vse skupaj. Po tem okrepčilu, je g. Jože Prah, predsednik PD Lisca Sevnica podelil nagrade 24 cicibanom – planincem za njihov trud na prehojenih poteh.

Skupaj smo se poveselili, igrali, zaplesali, zapeli ob Jurkovi koči in si rekli v en glas :«Po počitnicah pa gremo v gore spet!«

Nagrade Planinske zveze Slovenije:

- 6 otrok je opravilo 5 plan. izletov – **6 našitkov**
- 5 otrok je opravilo 8. plan. izletov – **5 priponek**
- 5 otrok je nadaljevalo že od lani in opravilo 12 plan. izletov- **5 pesmaric**
- 8 otrok pa je obiskovalo plan. dejavnost že tri leta in je opravilo 15 plan. izletov- **8 dnevnikov Mladi planinec**; odšli so v OŠ, v devetletko, kjer lahko s plan. krožkom nadaljujejo...

Naša dežela ima res toliko lepot, toliko čudovitih koticov in prav je, da že otrokom približamo svet gora z namenom, da oblikujemo pri otrocih pristen, čustven, spoštljiv in kulturnen odnos do narave, kot posebne vrednote ter da oblikujemo pri otrocih pozitiven odnos do hoje v naravi ter jih usposabljammo za samostojno gorniško delovanje v poznejših starostnih obdobjih.

Cveta Fakin

NA BAZENU

Med mojim bivanjem v taboru Slatna smo šli tudi na bazen. Kakor se za tabornike spodobi, smo jo mahnilo na bazen kar peš. Iz tabora Slatna do Kranjske Gore je bila kar dolga pot. Ko smo prispeli do hotela, se nam je kopanje res prileglo. Najprej smo pomalicali nato je sledilo kopanje. Preden smo odšli nazaj v tabor smo tekmovali še v plavanju. Po tekmi sem s tremi prijatelji odšel na hot dog. Ko sem pojedel, me je začel boleti trebuh, tako zelo da sem komaj hodil. Ko smo se s kombijem peljali v tabor me je nehal boleti trebuh in sem spet lahko hodil brez bolečin. Bilo je lušno in nepozabno. Še bom šel naslednje leto v tabor.

Aleš Plazar, OŠ Krmelj, 4. razred devetletke

PLANINSKI OSNOVNOŠOLSKI TABOR – SLATNA 2003

Tako kot vsako leto poprej, smo tudi letošnje leto organizirali tabor za osnovnošolsko mladino. Potekal je v planinski postojanki Slatna blizu Rateč.

Spali smo v šotorih, kuhinja in umivalnica s stranišči je bila v koči, medtem ko smo jedilnico imeli v primeru slabega vremena notri, drugače pa zunaj.

Tabor je potekal od 2. do 10. julija. Bilo nas je 38 otrok in okoli 10 spremljevalcev (vodnikov in pomočnikov).

Vsak dan smo imeli organiziran izlet, sprehod, ostali čas pa smo zapomnili z različnimi delavnicami, športnimi igrami in tekmovanji.

Izlete smo imeli razdeljene na malo lažje in težje, tako da smo otroke razdelili primerno njihovim zmožnostim in željam v skupine.

Nekaj vrhov, ki smo jih osvojili: Tromeja, Cipernik, Špik, Jalovec in sprehodi: Tamar, Kranjska Gora, izlet pod Ponce in ogled bunkerjev na italijanski strani.

Odšli smo se tudi kopat, kjer je bil na veselje predvsem mlajših, pa tudi starejših, manjši tobogan. V bazenu smo imeli nato tekmovanje v plavanju, ki je potekalo pod budnim očesom reševalca iz vode.

Organizirali smo tudi opisno orientacijo, medtem ko so štirje otroci skupaj z idejnim vodjem organizirali in izpeljali »Iskanje skritega zaklada« za mlajše udeležence.

Tabor je minil brez poškodb in tudi veliko ožuljenih otrok ni bilo. Tako otroci kot vodstvo tabora smo zadnji dan, nekateri glasno, drugi potih, izražali nezadovoljstvo nad našim odhodom.

A vsega lepega je enkrat konec in tudi našega tabora je bilo. Vsi smo s seboj odnesli spomine, lepe, lepše in malo manj lepe, a vsi z občutkom, da smo naredili nekaj dobrega.

Vsak pri sebi je obljubil, da bo naslednje leto zopet prišel, malo starejši in izkušenejši, a še vedno dobre volje in poln ljubezni do naših prelepih gora.

Gorazd Šantej

SPOMINI NA TABOR V SLATNI

ŽE KO SEM PRIŠLA V TABOR, SEM VEDELA, DA MI BO BILO VŠEČ IN RES JE BILO TAKO. V TABORU SMO IGRALI nogomet, košarko, med dvema ognjema, štafete, zvečer ob ognju rimžimžim in še več).

SKORAJ VSAK DAN SMO ODHAJALI NA TURE V BLIŽNJO IN ŠIRŠO OKOLICO. NEKATERI SO NA TURAH MALO STOKALI, A KO SO VIDELI, DA SE V TABORU HODI, SO SE NAVADILI.

SEVEDA PA SE TAM NISMO SAMO ZABAVALI, SAJ JE VSAKA SKUPINA, KO JE BILA DEŽURNA POMILA TLA, MIZE IN SEVEDA TUDI POSODO. POBRATI JE MORALA TUDI SMETI OKOLI ŠOTOROV.

KDOR PA JE BIL POREDEN, JE ČISTIL WC-je IN POBIRAL SMETI V TABORU. TURE SO BILE ZANIMIVE IN VSI V TABORU SMO SE RAZUMELI, SAJ SMO SE NEKATERI POZNALI ŽE OD PREJ. PA TUDI VODNIKI SO BILI V REDU IN ZA ŠALE. IMELI SMO 3 OBROKE ZAJTRK, KOSILO IN VEČERJO.

IMELI PA SMO TUDI PROSTI ČAS IN KUCHARICO, KI JE DOBRO KUHALA. VŠEČ MI JE BILO TAKRAT, KADAR SMO IMELI TABORNI OGENJ. KADAR NISMO IMELI TURE SMO LAHKO MALO DLJE SPALI IN TUDI TO MI JE BILO VŠEČ, SAJ SEM ZASPANEC.

VENDAR, ČE SEM HOTELA ITI NA TURO, SEM MORALA ZGODAJ VSTATI, SICER PA SEM SE ŽE NAVADILA. DA NE POZABIM, NAUČILI SMO SE PETI TABORNIŠKO HIMNO, KI MI JE BILA VŠEČ. KO JE PIŠČALKA ZAPISKALA, SMO SE MORALI

POSTAVITI PO SKUPINAH V VRSTO IN ČE SO REKLI SMO MORALI GLASNO ZAPETI TABORNIŠKO HIMNO.

NAUČILI PA SMO SE TUDI ZAPOVEDI, KI VELJAJO ZA TABORNIKE. V GLAVNEM V TABORU MI JE BILO VŠEČ IN ŠE BOM ŠLA.

ANA MARIE STARINA, OŠ KRMELJ,
5. RAZRED DEVETLETKE

NA BAZENU

KO SMO SE V TABORU SLATNA ODPRAVLJALI NA BAZEN, SMO BILI VSI SREČNI.

BOŠTJAN NAŠ VODNIK NAM JE SPOROČIL, DA JE DO BAZENA DOLGA POT. KO SMO SE ODPRAVILI, SMO HODILI, HODILI, HODILI, DOKLER NISMO PRIŠLI V KRNAJSKO GORO.

TAM SMO HITRO POJEDLI MALICO IN KMALU ZATEM VSI SKOČILI V VODO. JAZ SEM SE MALO KOPAL, NATO SEM ŠEL JEST V RESTAVRACIJO.

PO KOPANJU SMO SE VRNILI V TABOR. A NE PEŠ, RAZVOZILI SO NAS S KOMBIJEM. BILO JE LEPO.

DAVID ERMAN,
OŠ KRMELJ, 4. RAZRED
DEVETELETKE

»RES NAM JE LEPO«

SREDINA POHODNIŠKA SKUPINA «KLUB AJDA«

Klub Ajda je nastal marca 2000. Ustanovile so ga mlade upokojenke, ko so se na ustanovitvenem sestanku spraševale, kaj bi sploh lahko počeli v tem klubu. Želja je bila po druženju in zanimivih dejavnostih. Govora je bilo o predavanjih in o socialnih dejavnostih. Prevladala je potreba po prostem gibanju in svežem zraku, zato je nastala pohodniška skupina Klub Ajda. Predsednica pohodniške skupine je postala Joža Senica. Ko se je vključil v skupino Jože Lekše, je skupino vključil v planinko društvo Lisca Sevnica in bil imenovan za predsednika planinske sredine skupine. Torej imamo praktično dva predsednika, ki usklajeno vodita sredine pohode.

Sredina skupine je bila v letu 2003 zelo aktivna, saj je bilo v celem letu 45 pohodov. Število udeležencev je bilo zelo različno, enkrat samo dva ob hudem dežju, največ pa 17, v povprečju pa je bilo 10 udeležencev. Največji usip je bil v hudi vročini ali pa v hudi zimi. Najbolj vztrajen je bil Jože Lekše, ki je bil na pohodu 41 krat, Sterlekarja 36 krat, Podlipnik Marjana 29 krat, Anica Gačnik 28 krat, 8 jih je bilo na pohodu nad 20 krat, ostali so bili na pohodu od 2 do 12 krat. Na seznamu je 25 udeležencev.

Največ pohodov je bilo v okolico Sevnice, 12 krat pa smo se povzpeli v višje hribe, predvsem v Zasavju in na Bohor. Pohodi so povprečno 5 -6 ur zmerne hoje. Nekaj pohodov smo imeli skupaj s krmeljsko skupino.

Kaj je tako zanimivega na teh pohodih, da je pritegnilo toliko ljudi? Ob sredah se dobimo na parkirišču pri Kruhku. Najprej se preštejemo in skupno odločimo, kam

bomo odšli. Stlačimo se v osebne avtomobile in se odpeljemo pod hrib, kamor smo namenjeni. Kdor pride, pride. No, eni hodijo sorazmerno počasi, drugi so že na vrhu, a ob dobri malici, se dobimo na vrhu. Prav tako smo ugotovili, da smo dober pevski zbor, vsaj na vrhu hriba. Tudi smeha ne manjka, saj padajo vici, ki jih tudi hitro pozabimo. Vsak si izbira družbo po svoji volji za klepet med potjo. Vsi smo navdušeni nad čudovito pokrajino, podeželskimi hišami, vinogradi, drevesi, cvetjem in nad ljudmi, ki jih srečamo in z njimi poklepetamo.

Nekaj časa smo se veselili dobrih, sladkih keksov, a sedaj nič več. Zakaj? Ta, ki je pekla dobrote, je začela hujšati in je lepo shujšala. Bravo! Jože na vrh privleče »flašo«, mi pa, oh, saj ne bi bilo treba. Drugič ni bilo »fлаše«, joj, Jože, tisti kozarec bi nam res prav prišel.

Sredini pohodi so prijetna sprostitev za dobro počutje, veselje in zdravje. Prijetna utrujenost nas zajame, ko pridemo domov, obujamo spomine na prijetne prizore v naravi in že čakamo naslednjo sredo.

Pridružite se nam! Res vam bo lepo!

PLANINSKA SKUPINA KLUB AJDA,
načrtuje v letu 2004 naslednje planinske pohode:

Svet gora, Partizanski vrh in Čebine, Nanos, Pohorje, Kal-Mrzlica, Bučka-Ribniki-Loka-Prevolje-Ribniki, Kum, Tržišče-Malkovec-Vodale, Lončarjev dol-Grad Ajdovec-Sevnica, Kumrovec in Svete gore, Gorjanci-Gospodična, Okrešelj, Peca, Raduha, Janče, Snežnik, Mirna gora-Metlika, Remščica, Trstelj, Skalica-Bohor, Geos, Bohorski slapovi, Velika Planina, Golica, Šmohor, Celjska koča, Boč, Razbor-Lisca, Vetrnik, Lovrenc, Veliki Cirknik, Senovo-Bohor,

Orle, Sveti Rok-Lamperče, Regštajn, Triglav, Sirarna Gošte-Jelovec, Krim, Šmarna gora, Polževo, Ribniki-Križe, Veliki Trn-Raka, Ledina-Razbor, Žebnik, Pijana Gora, Matkov Škof.

Marija Jazbec iz kronike Anice Gačnik

POROČILO TORKOVE SKUPINE

Torkova skupina še vedno opravlja svoje planinske izlete.

V letu 2003 smo opravili 44 samostojnih izletov. Izjemoma nismo hodili v hribe v juliju in avgustu, ker je bilo resnično prevročje. Dež in sneg pa nista bila nikoli ovira.

Redno smo se udeleževali vseh izletov, ki jih je pripravilo planinsko društvo vsak mesec ter vseh jubilejnih izletov po koledarju.

Nekaj se nas je udeležilo tudi tridnevnega pohoda po poti XIV. divizije in tudi spominskega pohoda borcev na Triglav. Udeležili smo se planinskega tabora na Musalo in Oplimp ter tabora v Slatni, kjer smo hodili na daljše ali krajše ture.

Sodelovali smo tudi pri vseh delovnih akcijah v društvu.

Vsak izlet nam pomeni potrditev naše volje. Smo srečni, ker zmoremo in se utrujeni in zadovoljni vračamo.

Tudi vnaprej bomo s svojimi rednimi izleti nadaljevali.

Elka Grilc

POROČILO ČETRTKOVE SKUPINE

Četrtkovci smo v letu 2003 imeli 50 planinski tur. 17 krat smo bili v visokogorju s kar nekaj plezalnih zavarovanih poti, zaradi vremenskih pogojev smo ostale dni obiskovali sredogorje.

Obiskali smo hribe in gore po vsej Sloveniji od Primorske do Haloz in od Kočevske do Gorenjske. V ture štejemo tudi tiste, ki smo jih delali na taborih v Vzhodni Evropi in Zahodnih Julijcih.

Od zanimivih tur naj omenim zimski pohod na Stol, brezpotje od Žagane peči na Skuto, Rjavina, po Kopinškovi poti na Ojstrico.

Do aprila smo lahko koristili kombi Športne zveze, nato pa smo potovali s svojimi avtomobili. Od konca decembra imamo občasno kombi zopet na razpolago.

V četrtkovi skupini je 9 stalnih članov, planincev, ki so se vsaj občasno udeležili ture je bilo 17. Največ tur na posameznika je bilo 48 in najmanj od članov skupine 26 krat.

Vinko Šeško

NOVOLETNI POHOD NA KAMENŠKO

Planinsko društvo Lisca Sevnica in pohodniška skupina pod vodstvom ga. Silve Dobnik sta pripravila novoletni planinski pohod z baklami iz Krmelja na Kamenško.

Ob 22. uri se je zbralo pred gostiščem Barbara kar precej pohodnikov. Čeprav je deževalo, smo najpogumnejši prišli. Pridružili so se nam pohodniki iz Sevnice, Blance, Senovega, Radeč,... Nekateri od teh so bili razočarani, ker gostišče Barbara ni bilo odprto, da bi se malce ogreli, preden bi odšli proti Kamenškem.

Hodili smo okrog uro in pol, žal pa so nekateri spet »drveli« namesto hodili. V lovski koči nas je pričakal g. Janez Zajc s čajem in kuhanim vinom.

Ob polnoči smo nazdravili s šampanjcem, ki smo ga prinesli s seboj v nahrbtnikih. Zbralo se nas je okrog 50, med nami pa sta bila tudi predsednik KS Krmelj g. Janez Močan in predsednik PD Lisca Sevnica, g. Jože Prah.

Zapeli smo in nič kaj radi nismo odšli v dolino, kjer je bilo vse razsvetljeno, saj so novemu letu v pozdrav posamezniki spuščali v nebo prečudovite rakete. Polni pričakovanja smo prepevali, se šalili in prijetno kramljali pri spustu proti Krmelju.

Okrog ene ure zjutraj smo prišli v Krmelj, kjer nas je pričakala množica ljudi.

Naše geslo je ZDRAV DUH V ZDRAVEM TELESU, toda pred nami je bilo kar preveč pokanja, dima, smradu po žveplu.

Županov pozdrav in čestitko smo verjetno zamudili, ognjemeta v Krmelju ni in ni hotelo biti, zato smo odšli domov.

Upamo, da se nam bo drugo leto pridružilo še več ljudi, ki imajo radi naravo, hojo, dobro voljo in manj pokanja.

Berta Logar in Silva Dobnik

POROČIL O DELU MARKACISTOV V LETU 2003

Ker smo v letu 2002 obnovili poti katere vodijo na Lisco, smo v lanskem letu poskrbeli še za preostali del poti za katere skrbi naše društvo. Po potrebi smo obnovili markacije in čistili poti ter jih urejali predvsem po snegolomu, čistili podrast.

Na poti z Lisca na Lovrenc smo namestili novo smerno tablo, dve stari tabli smo obnovili in v soglasju z lastnikom namestili tablo na gospodarsko poslopje. V mesecu septembru smo ugotovili, da je bila na poti z Brega na Lisco pri Sv. Joštu odtrgana tabla za smer Breg.

Prav tako je bila odtrgana tabla na poti z Lovrenca v Loko. Na poti iz Dolenjega Boštanja na Ravne smo ugotovili, da je zagrajena planinska pot, ki vodi iz Jablance v Leskovec.

Na naših planinskih poteh smo opravili 120 ur prostovoljnega dela. V planu smo imeli tudi udeležbo na tečaju za markaciste. Tečaj je na žalost »zaradi prevelikega števila prijavljenih za tečaj« za markaciste iz našega planinskega društva odpadel.

V letu 2004 bomo po potrebi vzdrževali planinske poti za katere skrbi naše društvo in na tečaj za markaciste poslali 6 članov našega društva.

Janez Zajec -

SKOZI OKNO V STENO

Slovenci se kaj radi potepamo po svetu. In več ko hodimo na okrog, bolj nam je vsaj nekaterim jasno, kakšen biser je naša deželica na sončni strani Alp!

Alp sem rekel? Te so pa sploh nekaj posebnega. Ne smemo se čuditi, če se poleti valijo cele kolone pohodnikov proti vrhovom naših gora. Če je pa tako lepo in »kdor ni bil na Triglavu, ta ni Sloven'c«! Žal je ta rek prevelikokrat napačno razumljen: priti na vrh k Aljaževemu stolpu in srečno nazaj – to je to!

V resnici pa še zdaleč ni res. Priti je treba predvsem z dušo, telo je zgolj tisto ki dušo nosi s sabo in zadnjo plat nastavi pri krstu vrh našega očaka.

Veliko je ljudi, ki jim narava ni dala, da bi prenesli pogled v odsekan prepad, da bi plezali po klinih, da jim strah pred višino bil bi neznan. Ti torej nikoli ne bodo »Slovenci«? Tudi tisti, ki uživajo v vandranju po zelenem Pohorju, Javornikih, po drugih zelenih hribih, so lahko Slovenci, saj spet je duša tista, ki nas poleg ostalega veže na našo deželo.

Spet smo nekajkrat šli! Od doma! V hribe! V Julijce!

Na Triglavu smo že bili, leto poprej celo večja skupina "Tajfunčkov". Pa saj se spomnite tistega parčka angleških rožic, mar ne?

Marčevski zimski pohod na Triglav je bil zgodba zase. Zaradi preveliko novega snega smo Triglav opazovali s Kredarice. Je tudi lep, če ga sneg nošen z vetrom ne zakrije ali se ne pokrije z meglenim plaščem. Kot, da je malce sramežljiv...

Kam torej?

Jaz še nisem videl Kriške stene, ker mi je poškodba pred leti onemogočila pohod s tovariši na Škrlatico.

Kaj, ko bi izpolnili obljubo, da jo vidim še jaz od blizu. Nisem preveč korajžen in kar malo mi je tesno, ko fantje opisujejo krušljivo steno, kjer pot še varovana ni kaj dosti. A kar tako se že ne dam.

Komaj smo uskladili termin in prvi avgustovski vikend je bil naš začeni že v četrtek popoldan, ko smo se odpeljali v Slatno, kjer nam je bilo prav prijetno prenočiti. Zvečer smo se govorili z ostalimi kako in kaj. Svetovali so nam iti zgodaj. To ni ravno naša odlika, pa smo vseeno upoštevali.

Deževalo je. Tudi zjutraj ob petih, ko smo odrinili iz Slatne, kolikor se je dalo tiho, da nismo zbudili drugih, ki so uživali počitnice in dopuste. Parkirali smo na Vršiču.

Naložili smo kramo, pa hajd do Poštarskega doma na čaj in naprej, če neha dež, ali pa kar prespimo.

Četrť čez šesto smo bili pri Poštarskem, kjer je bilo še vse mirno in tiho. Rahlo dežuje in piha kot beštija. Smo se morali kar malo obleči, ker so bila vrata še zaklenjena. Čez pol ure, nas je minilo čakanje na vetru. Ni se dalo skriti za noben vogal, ki bi nudil dobro zavetje. Pozvonil sem in čez kako minutko se je skozi okence pomolila skuštrana glava ene oskrbnic. »Dobro jutro, takoj pridem, smo mislile, da ne bo nikogar, ko je tako vreme.« In res smo se kmalu greli ob peči v koči in srebali čaj. Kako bo vreme gospa? Je rekla, da v časopisu piše, da bo slabo. Mi smo pa mislili, da nam bo kaj povedala, ko bo pokukala skozi okno. Smo se smejali. Kot tisto, saj veste, ko so eni kavboji že en teden sekali drva in hodili indijanca spraševati, kaka bo zima. Huda bo, huda, je rekel. Pa čez teden spet in naslednjega še enkrat. Potlej ga pa le vprašajo kako ve? Huda zima bo huda, kajti tamle eni že tri tedne sekaj o drva! jim je odgovoril.

Ni bilo ven za iti, ker je še kar deževalo. Nas pa v hribih še ni v resnici močilo, in se tudi nismo šli nastavljat. Nabralo se je nekaj planincev, ki so prišli iz doline in nazaj. Iz Kriških podov pa še nikogar.

Okrog enajste, se je pa le unesel ta dež in veter je jel gnati megle v take smeri, da je dan postajal res dnevu podoben. Gremo! Do Pogačnika po lažji poti, smo se odločili. Prisank in Razor pa že ne bosta

pobegnila, saj kraljujeta na svojih mestih že tisočletja...

Odcep na Pogačnika čez Mlinarico – zelo zahtevna pot, čez Prisank – zelo zahtevna pot. Pa prva je šla strmo navzdol, kar nam ni bilo všeč in smo izbrali drugo, ki se je rahlo vzpenjala. Malo naprej nas je presenetil gams, lep kozel, tam okrog deset let bi ga ocenil pa preko 100 CIC točk – pač majhna deformacija, ker hodim po lovskih stečinah tudi. Lepo je poziral za nekaj posnetkov. Pod njim v dolini smo jih našli še več kot petnajst, same kozarije. To pa to, vsakdo jih ne vidi. Prišli smo v skalo pod Zvoniki, ki pa jo je veter že dobo posušil. Razgledi so bili že kar dobri. V glavah smo si oblikovali pot. Na vrhu ne bomo, bomo šli pa čez zadnje okno. Planike ob poti so si zares zaslužile, da smo postavali in si jih ogledovali, saj so bile izjemni primerki svoje vrste. Še fotografija za spomin, pa naprej. V sedlu, kjer pot preide iz južne na severno stran, nas je prevzel prav prijeten občutek: na eni strani pogled proti Trenti in njenim tisočletnim varuhom, na sever pa Kranjska gora. Tu se je pot zresnila, posebej še na mestu, kjer je verjetno neizmerljiva energija strele izruvala kline in varovalno jeklenico iz trdne skale in na stezico nasula krhkega in nevarnega kamenja. Pa je šlo, z veliko mero previdnosti seveda. Saj smo se dogovorili, da gremo ob povratku vsi skupaj na Pesek na pivo.

Zadnje okno! Veličasten pogled iz severne strani, kjer smo vstopili. Pa še sneg je notri, kot v ledenici. Kje se pride pa skozi? To je bilo zdaj vprašanje, kajti pred letom ali dvema je narava povišala obok kar za nekaj metrov tako, da so se skalne gmote zgoraj odtrgale in zgrmele na dno okna. Po sledih čevljev na skalah, smo hitro našli pot, saj notri nas je obdajal občutek nelagodja. Kaj če še kakšna skala pade – čelada ni dovolj. Ko smo pokukali ven na jug, pa ni bilo več nič. Tak je bil prvi občutek. Potem pa le zagledamo jeklenice in kline v navpični

steni. To bo sestop, bolj z rokami kot nogami. Zanimivo! Cel spust do konca klinov in jeklenic, ni Rado povedal nobenega vica, pa tudi komentarjev posebnih ni bilo, le vodili smo eden drugega: bolj levo ali desno, z drugo nogo začni sestopati, tu preprimi... Kar malce smo si oddahnili, ko smo bili skozi. Pa malica je teknila. Spusta pa še ni bilo konec. Kar malo gor in dol gre tale pot proti Škrbini. Pa proti sedlu Planja moraš tudi kar navkreber. Srečali pa nismo celo pot nikogar. Kaj tu nihče ne hodi ali kaj? Morda je bi res kriv petek ali pa tudi ne, kdo ve. K sreči je poleti dan dolg, zato je svetloba dneva, katere mojster je bil veter, ki je zdaj zastiral sonce z meglico tam daleč nad Italijo ali pa kje bliže, kazala neverjetne slike, trenutke tistih neizmernih lepot, ki jih ne more opisati nobeno pero in naslikati noben mojster čopiča. Te lepote hranijo dušo. Te lepote vlečejo, nesejo nahrbtnik in točijo pot. Kaj si človek, ki ne občutiš, kar nudi prvobitna narava? Si še sploh to, kar si?

Iz sedla Planja smo zagledali Pogačnikov dom. Kar malo nam je odleglo, saj smo hodili že šest ur. Spuščali smo se navzdol in kmalu zagledali trop kozorogov, ki je iskal hrano med samim kamenjem. Kaj le iščejo tam, čemu se ne pasejo raje po zaplatah trave med kamenjem in skalami? Oni menda že vedo!

Ena mlajša koza se nam je ob poti na ogled postavila in pozirala in pozirala. Posnetki so se množili, da skoraj zanimivo ni bilo več.

Pri koči je bilo že nekaj planincev. Hitro smo se domenili, od kod in kam.

Nad Lepim Špičjem pa se je veter še kar šel svetlobnega mojstra in zahajajočemu soncu odstiral zaslonko, da je obsevalo severozahodne stene tega bisera Julijcev. Človek bi kar gledal in gledal...

V koči je bilo poleg prijaznih oskrbnika in njegovih pomočnic še kar nekaj planincev, ki jim je bilo bolj nujno igrati karte, kot pa da bi se malce stisnili in

prišlekom ponudili malce prostora, da bi pojedli tisto dobro joto!

Smo bili kar malce utrujeni, zato ni bilo težko zaspati.

Zjutraj se nam sploh ni mudilo. Dan se je obetal lep, saj je sonce sijalo, veter je pa tudi čez noč pospravil tiste meglene rekvizite. Danes gremo pa čez Kriško steno. Kriška jezera so pojem zase. Spodnjega sicer nismo šli pogledat, srednje je čudovito, zgornje je pa še lepše od srednjega. Nad potjo nad zgornjim jezerom smo spet videli kozoroge. Menda so tam Bovška vratica, kjer se pokaže. Kaj? Ja Kriška stena namreč. Jej, kako je neprijazna, ko jo takole gledaš s strani. Kot, da je starodavni stvaritelj dodal premalo cementa zidu, ki ga je zidal in sedaj ga zob časa rajzeda in kruši. Pa poglejmo raje še malo zgornje jezero, ki s svojo temnozeleno barvo daje poseben čar.

Hej pazi, kamenje! Skoraj hkrati smo zakričali planinki, ki jo je ubirala po poti za nami, sprožili so ga pa kozorogi. K sreči se je zamaknila.

Pa še izkoristili smo jo! Nas je fotografirala!

Gremo naprej. Na Križ se nam ni ljubilo, zato smo šli kar naprej na vrh Kriške stene. Rado je šel do »skupnega grobišča« obujat spomine. Je rekel, da vsakdo, ki zagleda Kriško steno z vrha, mora nekam...

No, pa gremo. Čelade na glavo, da se ne bomo »kamenčkali«. Je šlo kar solidno, čeprav od daleč ni bilo videti nobene poti. Toliko izkušenj pa že imam, da vem, da so stvari od blizu videti drugače kot od daleč. Pa srečamo starejši par, ki se je vzpenjal. Smo po nekaj besedah že ugotovili, da gospejine korenine segajo v našo Planino. Kako zanimivo. Kje vse se srečamo.

Tudi ta stena ne verjamem, da dovoljuje kake neumnosti ali napake, zato je bil korak v melišče spodaj kar olajšanje. Smo potem računali koliko je visoka. Okrog štiristopetdeset metrov smo rekli, vemo itak ne. Je pa zanimiva, morda je

vzpon lažji od spusta, tako kot v zadnje okno – vse hodimo narobe.

Pot v Krnico vodi po melišču in med razmetanimi skalami, kot, da bi se ajdovski otrok naveličal zlagati kamenčke in jih razmetal po dolini.

Glej ga zlomka, kaj pa je to?

Zajec med skalami. A je komu ušel. Ne vem, ne vem, toda lahko bi bil planinski zajec. Kakšen drugi se že ne bi se klatil tako visoko. Popihal jo je čez dolino pa kar med tiste »razmetane« skale zopet. Bo torej le držalo, da je planinski. Poleti pač ni bel in se mora dobro skrivati vsem, ki mu strežejo po njegovi mehki koži. Le bodi, kjer si in ostani!

V Krnici je bilo kar nekaj planincev, nas je pa zanimalo, če imajo joto in prostor za spanje. Oboje je bilo in oboje smo si privoščili. Še prej pa umivanje pod ledenomrzlo vodo. Vse dlake so stale pokonci, ha!

Špik, ti nas boš pa že še počakal, saj se ti nikamor ne mudi.

Pa smo jo mahnili naslednje jutro kar navzdol oziroma bolj povprek k Mihovem domu, ki je bil žal zaprt. Na štop sem moral na Vršič po avto. Še roke nisem dobro dvignil, ko mi je ustavil prijazen možak iz okolice Ljubljane. Na Malo Mojstrovko jo bo mahnil takole, da se malo umakne iz doline, je dejal. Komaj sva prispela na vrh med množico turistov. Tovariši so se martinčkali pri Mihovem domu in skoraj niso mogli verjeti, da sem že nazaj. Kam torej?

Rado prvi in drugi sta se strinjala z Miranom, ki je imel enako mnenje kot jaz: na Pesek na pivo! Med potjo smo zbirali in prebirali vtise, občutke, pričakovanja, želje. Bili smo si edini: lepo je bilo!

In res smo se peljali kar do Tepanja, pa na Roglo do Peska. Tam se pa začinja že nova zgodba...

JOS

SOBOTNI IZLETI

Že prvi planinski sobotni pohod na Gradiško turo v januarju nam je vreme preprečilo, tako da smo ostali doma.

V februarju smo ob pomoči Marjane in Vojka na kulturni dan obiskali Vrbo in se vzpeli na Ajdno. Bilo nas je 38.

V marcu je bil pohod ob Dragonji. Pohodnikov nas je bilo 68. Poleg avtobusa smo imeli še dva kombija. Ena skupina je hodila ob Dragonji, druga pa je šla na Kuk. Na Laborju smo priredili piknik v čast našim ženam.

V aprilu nas je bilo na pohodu na Blegoš 38, ena skupina pa je odšla na Stari vrh. To je bil pravi zimski pohod ob močnem sneženju.

Maja smo posvetili izlet Kozjanskemu parku, namenjen je bil ljubiteljem narave MDO Zasavja. Bilo nas je 50 udeležencev.

V juniju smo šli v visokogorje na Vrtačo iz Ljubelja. Bilo nas je 23, vodila pa je vodniška pripravnica Alenka Udovč.

Julija smo se podali na dan primorskih planincev h Krnskem jezeru. Bilo nas je 92, tako da smo potovali z dvema avtobusoma.

Avgusta smo imeli turo iz Vršiča na Prisojnik. Ker nas je bilo samo 20 smo se peljali s svojimi avtomobili. Devet nas je prišlo na Prisojnik po Jubilejni plezalni poti skozi Prvo okno.

V septembru smo se udeležili dneva planincev v Vratih, bilo pa nas je 28.

Oktobra smo bili zopet na Vršiču in se povzpeli na Mojstrovko in Slemenovo špico. Bilo nas je 52.

V novembru smo bili na izletu v neznano. Obiskali smo Goričko. Najprej smo bili na tromeji, nato smo obiskali grad Grad in se podali peš do kmečkega turizma v Pečarovcih. Na tem izletu nas je bilo 55.

Na zadnjem decembrskem izletu nas je bilo 45. Presenečeni smo bili nad planinskimi prijatelji iz Kanala, ki so nam pohod pomagali pripraviti. Iz Solkana smo odšli na Sabotin nato pa na Korado. Ena skupina je napravila vso pot peš druga pa je pot nekoliko skrajšala z avtobusom.

Vse pohode sva pripravljala z Darinko, pri izvedbi pa so nama pomagali tudi ostali vodniki, za kar se jim lepo zahvaljujemo. Želiva, da bi se sobotnih izletov udeleževalo še več naših vodnikov.

Vinko Šeško

SOBOTNE PLANINSKE TURE V LETU 2004

Tudi naprej bodo sobotne ture vsako drugo soboto v mesecu. Na društvu pa smo se dogovorili, da bomo ob prijavi pobirali tudi denar. S tem bomo olajšali delo organizatorjem.

Dogovorili smo se tudi, da bo izlet v neznano en mesec prej, to je oktobra.

Po dogovoru na klubu vodnikov bomo obiskali: Gradiško turo, Gorjance, Slivnico, Polhograjsko Grmado, maja se bomo udeležili naravovarstvenega izleta ali pohoda po Oglarski poti. V juniju nameravamo malo preko meje v Zahodne Julijce. V juliju bi obiskali Kanin, nato pa bi bil avgustovski izlet v okviru tabora v Slatni.

V septembru se bomo udeležili dneva planincev, ali pa bi odšli na Stol. Leto bomo zaključili s turama na Komen in na Slavnik.

VLJUDNO VABLJENI NA NAŠE SOBOTNE TURE.

Poskrbeli bomo, da bodo ture v več skupinah, prilagojene želji in zmožnosti udeležencev.

POLN AVTOBUS ZAGOTAVLJA NAJCENEJŠI MOŽNI NAČIN DOSTOPA DO NAŠIH GORA, PA TUDI EKOLOŠKO JE SPREJEMLJIVEJŠI OD POTOVANJ Z LASTNIMI AVTOMOBILI.

Vinko Šeško

Planinski tabor VZHODNA EVROPA 2003

20. maj do 31. maj 2003

1. dan: torek 20. maj ob 6 uri iz Sevnice mimo Zagreba in Slavonskega Broda in Osjeka na Madžarsko ter mimo Szegeta v Romunijo do Arada (650 km) in naprej do kampa v bližini Lipove (Balla Lipova). Spimo v bungalovih v turističnem kraju.

2. dan: sreda 21. maja nadaljujemo vožnjo proti Južnim Krpatom. Na poti občudujemo veliki sejem v manjšem kraju, ki me je nekoliko spominjal na sejme pri nas takoj po drugi svetovni vojni. Transilvanija je kakor vsa Romunija polna gradov. Imamo precej slabo vreme in Karpati so v snegu. Peljemo se v narodni park Retezat do turistične kočice Gura Zlata v vznožju gorovja Retezat. Vzpon na vrh Peleaga

(2509 m) zaradi vremena ni mogoč, zato napravimo izlet do umetnega jezera Gura Apei v bližini kočice. V deževnem vremenu postavljamo šotore in pripravimo prenočišča v avtobusu.

3. dan: četrtek 22. maj. Zaradi zaprte gorske ceste, ki je speljana 2000m visoko pod najvišjimi vrhovi Južnih Krpatov moramo spremeniti načrt in nadaljujemo vožnjo do Braševa. Na tej poti mi ostanejo v spominu veliki opuščeni industrijski kompleksi, še kar dobro založene tržnice v krajih ob poti, zlasti pa velika polja in skupine ljudi ali posamezniki, ki ročno obdelujejo njive. Vasi so revne, s slabimi cestami, je pa v veliko krajih napeljan plin (rumene cevi so speljane ob ulici na površju). Iz Braševa se dvignemo na 1000m visok prelaz Predeal z modernim turističnim centrom, kjer izgleda, da je letni in zimski turizem kar na evropskem nivoju. Odpeljemo se še na ogled enega od Drakulovih gradov v kraj Bran, vendar si ga ne moremo ogledati, ker smo malo zamudili. Turistični delavci so bili še tam, ponujamo dodatni denar, da si grad ogledamo, pa nismo uspešni. Čeprav Romuni, pa tudi Bolgari na vsakem koraku pobirajo podkupnine, izgleda, da so le za redno delo. Prespimo v bungalovih. Ko receptor ne najde ključa od železnih vrat, da bi po lažji cesti odpeljali s terase z bungalovi, si pomagata s »pajserjem«.

4. dan: petek 23. maja nadaljujemo vožnjo do Bukarešte. Zopet velika polja, ki jih obdelujejo ljudje ročno, veliko pa vidimo posameznike, ki na zemljiščih ob cesti pasejo po eno kravo na vrvi. V Ploiestiju gremo po obvoznici v prepričanju, da se izognemo mestu in peljemo po izredno slabi cesti 1A. V Bukarešti si ogledamo glavni trg in znamenito belo hišo (kakšno nasprotje: tako revna

dežela pa tako mogočna palača). Pot nadaljujemo do romunsko bolgarske meje pri Giorgiu, tu je edina povezava z mostom preko Donave. Na meji imamo velike težave in veliko podkupovanja. Ker zgubimo precej česa, smo v enem lepših bolgarskih mest V. Tarnovem že v temi. Prenočišče si poiščemo v turističnem kraju Šipka v bližini Sokolskega Manastira.

5. dan: sobota 24. maja vozimo proti mestu Karlovo in se na poti do Sofije ustavimo, da občudujemo in vonjamo vrtnice v dolini vrtnic. Vozimo pod gorovjem Balkana po dokaj razgibanem svetu. V slabem vremenu se za nekaj časa ustavimo v centru Sofije, da si ogledamo cerkev Aleksandra Nevskega in malo pogledamo po lokalih. Prespati hočemo v kampu v turističnem Borovcu, vendar je tu razen nekaj hotelov vse zaprto. Po pogajanjih dobimo prenočišče v »razkošnih« bungalovih po polovični ceni.
6. dan: nedelja 25. maja se peljemo do spodnje postaje žičnice. Z žičnico se odpeljemo do 2350 m visokega Yastrebeca, naprej pa se razdelimo v dve skupini. Ena gre do kočice Moussala Chalet, ki je zaprta, drugi pa nadaljujemo v zimskih razmerah na Musalo 2925 m, najvišji vrh Balkana. Z zadnjo vožnjo žičnice se vrnemo v dolino in nadaljujemo do znamenitega Rilskega samostana. Po ogledu prenočimo v prijetnem kampu v bližini, le škoda da ni bilo dovolj bungalovov za vse. Lastnik kampa ima tudi lepo urejeno restavracijo, kjer lahko poizkušamo bolgarske specialitete in vina.
7. dan: ponedeljek 26. maja si zjutraj ogledamo še muzej v Rilskem samostanu, nato pa nadaljujemo proti jugu. Občudujemo značilno bolgarsko

arhitekturo in način gradnje. Pred grško mejo si ogledamo še slikovito dolino in naselje Melnik, ki je obkrožen s peščenimi, strmimi griči nad vasjo Rožen. Ogledamo si še Roženski samostan, nato pa si sredi vasi privoščimo piknik kosilo. Vožnjo nadaljujemo v Grčijo mimo Soluna do kampa Silvija ob Egejskem morju v bližini Litochorona.

8. dan: torek 27. maja mimo Litochorona se peljemo do parkirišča Prionia. Vsi gremo do kočice A. Skupina, ki misli na Olimp naredi vzpon proti Olimpu in prespi v koči, ostali se vrnejo v kamp.
9. dan: sreda 28. maj je dan ko priteče Skubic na Olimp. Skupina, ki je prespala v koči gre zjutraj na Skolio 2911 m nato pa čaka Skubica na sedlu Skala 286 m. Na vrh Mytikas 2917m zaradi snega ne gremo, le Lojze se odloči, da sam osvoji vrh. Skubica pričakamo, bilo je prisrčno srečanje. Spustili smo se v dolino, kjer nas je na parkirišču čakal avtobus. Ko smo se v kampu uredili, smo šli nazaj v Litochoro, kjer je bil sprejem v občinski hiši in smo bili vsi povabljeni. Kasneje pa tudi v bližnji lokal na pijačo. Zvečer nas je Skubic obiskal še enkrat v kampu.
10. dan: četrtek 29. maja vozimo zopet nazaj v Bolgarijo, mimo Sofije po razgibani dolini do Vraca in naprej do Belogradčika. Tu najdemo kamp do katerega pa avtobus ne more in ga pustimo kar na cesti. V kampu dobimo dva bungalova, postavimo pa tudi nekaj šotorov.
11. dan: petek 30. maj ogledamo si zanimive kamnite tvorbe in grad ter samo mesto Belogradčik in nadaljujemo vožnjo do Vidina, kjer prečimo Donavo in bolgarsko romunsko mejo s trajektom. Ob

Donavi smo na romunski strani Đerdapa, nato pa zavijemo na sever proti Temišvaru. V mestu Lugoj najdemo prenočišče v cenemem hotelu, ki bi bil kar v redu, če nebi bila v spodnjih prostorih celo noč veselica.

12. dan: sobota 31. maja nadaljujemo vožnjo mimo Temišvara v Arad in na madžarsko mejo na Nadlaku, kjer imamo težave pri Madžarih zaradi preveč prevoženih kilometrov. Da smo plačali kazen ni bilo najhujše, ampak so nas za par ur zadržali. Nadaljnja pot domov je po isti poti kot smo peljali v Romunijo. Ni bilo problemov, le pot se je zavlekla.

Na poti nas je bilo 30 udeležencev ter šofer in njegova žena, to je skupaj 32: Vinko in Elčka Šeško, Vojko in Marjama Dvojmoč, Lojze in Milena Florjančič, Lojze Rupar, Elka Grilc, Anica Pacek, Marija Jazbec, Hermina Androjna, Danica Božič, Vid Šoštarič, Lado in Anica Šintler, Juba Štrous, Erna Maček, Anica Slukan, Vera Pirc, Franc Fajfar, Drago Verdel, Milka Požun, Vika Pajnič, Stane in Jožica Šmajgl, Marjan Rovnan, Oto Ivačič, Jože Božičnik, Niko Žibret, Marinka Bandel ter Fanika in Ivan Veber.

Tabor je vodil Vinko, ekonom je bil Oto, blagajnik Elka, za prvo pomoč pa je skrbel Marjana.

Verze sta sestavljala Ljuba in Niko.

Prehrana: vso hrano in pijačo smo imeli skupno, razen vina, ki so ga imele skupine za svojo potrebo.

Razdeljeni smo bili v štiri kuhinje:

1. Vinko, Elčka, Vojko, Marjana, Lojze, Milena, Lojze, Fanika in Ivan
2. Milka, Vika, Anka, Ljuba, Vera, Erna, Drago, Franci
3. Oto, Jože, Niko, Marinka, Jožica, Stane, Marjan, Vid

4. Elka, Marija, Anica, Hermina, Danica, Anica, Lado.

Vsak udeleženec je plačal 27.000 SIT ob prijavi. Denar smo porabili za zavarovanje, hrano in razliko za prevoz. V valuti je vsak plačal 65 EUR. Po vrnitvi je vsak plačal še 25.000 SIT. Tako so bili pokriti vsi stroški vključno z zaključkom.

Vinko Šeško

PLANINSKI TABOR V ZAHODNIH JULIJCIH

Tabor se je odvijal od 11. do 17. avgusta 2003 na Slatni.

V taboru nas je bilo 22 planincev. Za krajši čas pa se je pridružilo še 8 planincev. Tabor je vodil Vinko Šeško, za vodnika v Italijanskih gorah se nam je pridružil Ivan Veber iz Bohinjske Bistrice. Kuhala nam je Milka Požun z Rimskih Toplic.

Za prevoze in oskrbo smo imeli kombi športne zveze in osebne avtomobile.

Strošek za hrano je bil 98.137 SIT, ostale stroške (prevoz) je nosil vsak sam.

1. dan, 11. avgusta smo se zbrali in namestili na Slatni.
2. dan, 12. avgusta smo se odpeljali do Belopeških jezer in odšli do kočice Zacchi. 15 nas je odšlo po plezalni poti na Visoko Ponco, 7 pa na Vratca med Malo in Visoko Pnco.
3. dan. 13. avgusta smo se peljali mimo Rabeljskega jezera na Nevejski preval in naprej do parkirišča pod kočico Brazza. 17 nas je bilo od tam na Montažu.
4. dan 14. avgust. Razdelili smo se v več skupin, 9 nas je odšlo na Viš mimo

- koče Corsi, 4 so ostali pri koči. 9 jih je odšlo na Mangart.
5. dan 15. avgusta smo se zopet razdelili v več skupin. 7 nas je odšlo na Pco. di Mezzodi (Kopo), 7 jih je odšlo na Višarije in 9 v Tamar.
 6. dan 16. avgust. Ponovno smo odšli z eno skupino 9 planincev na Viš, trije so ostali pri koči. Štirje so odšli ponovno na Mangart, dva po Italijanski plezalni poti. Zvečer nekaj planincev odide domov.
 7. dan 17. avgusta pospravimo tabor in se odpeljemo domov.

Vinko Šeško

PLANINSKI TABOR TURČIJA 2004

V preteklem letu nam zaradi vojne v Iraku ni bilo dano, da bi odšli v turške hribe. Odločeni smo, da nam letos mora uspeti. Dogovorili smo se, da bomo potovali po programu, ki smo si ga izbrali v preteklem letu pod okriljem agencije Oskar.

Predvidoma bi odpotovali 26. maja. Potovali bi z avtobusom in dvema šoferjema. Na poti bomo 15 dni.

V avtobusu bomo imeli 30 sedežev in 10 ležišč, da bomo potovali do Turčije in domov ponoči. Tudi v Turčiji bomo dve noči vozili.

Povzpeli se bomo na tri vrhove, najvišji je visok 3917 m. ogledali si bomo Carigrad, Kapadokijo, turško Sredozemlje in Pamukkale. Tudi za ogled najbolj zanimivih zgodovinskih mest si bomo vzeli čas.

Tabor bo organiziran v okviru MDO Zasavja.

Vinko Šeško

POLETNI TABOR V ITALIJANSKIH DOLOMITIH

Tabor bo potekal od sobote 24. julija in bo trajal en teden. Z avtobusom bomo potovali do Gardskega jezera, kjer bomo taborili v kampu ob jezeru.

Tam bomo v neposredni bližini po mnenju mnogih najlepšem gorstvu Dolomitov – skupini Brente.

Tabor bo organiziran tako, da bomo odšli vsak dan na izlet v gore, kdor pa bo želel kakšen dan počivati in se kopati bo ostal v kampu.

Vsi izleti bodo iz kampa enodnevni, le tisti, ki bodo želeli prečiti Brento po »najlepši gorski poti med Dunajem in Nico« bodo enkrat prenočili v planinski koči.

Ko bodo udeleženci znani, bomo lahko program izletov spremenili ali dopolnili po željah zainteresiranih.

Podrobne informacije o taboru dobite pri Vinku Šešku tel.: 041 513 460.

Klub vodnikov

POROČILO KLUBA ZA VARSTVO NARAVE

SEM LJUBITELJ NARAVE, HOČEM POSTATI NJEN VARUH.

V preteklem letu je klub za varstvo narave sodeloval pri vseh odločitvah v društvu, ki so se nanašale na naravovarstveno problematiko.

Željo smo imeli zlasti narediti več za varovanje okolja na Lisci, izgleda pa, da bo to dolgotrajen proces. Vzpodbudno je, da je le nekoliko več zanimanja pristojnih organov za to problematiko.

Sodelovali smo pri društveni akciji čiščenja vseh poti na Lisco, ki je bila 26. oktobra. Organizirali smo dva naravovarstvena izleta za MDO.

26. aprila je bil naravovarstveni izlet v Jovse, ki se ga je udeležilo 23 planincev iz Posavja in Zasavja.

To zanimivo nižinsko območje so nam predstavili domačini in eden od pobudnikov zaščite Jovsov, ing. Hrvoje Oršanič.

Drugi naravovarstveni izlet je bil namenjen Kozjanskemu parku. 10. maja je 50 planincev obiskalo Podsredo, Podsreški grad in nadaljevalo peš do Pišec.

Udeležili smo se tudi geološkega izleta po Laški geološki poti.

V letu 2004 bomo 3. aprila za naše društvo in MDO organizirali naravovarstveni izlet v Krakovski gozd pri Kostanjevici, kjer si bomo ogledali še edino večje slovensko rastišče nižinskega hrasta doba.

8. maja bomo kot lansko leto organizirali sobotni izlet našega društva skupaj z naravovarstvenim izletom MDO.

Ogledali si bomo rastišče rumenega svišča na Vrheku ali pa bomo organizirali izlet po oglarski poti na Dolah.

19. junija bomo šli na naravovarstveni izlet v bohinjske gore, kjer bo poudarek predvsem na spoznavanju alpskega cvetja.

Seveda bomo v letu 2004 zopet sodelovali pri vseh društvenih odločitvah, kjer bo potrebno upoštevati naravovarstvene usmeritve.

Vinko Šeško

SREČANJE PLANINSKIH MLADINSKIH ODSEKOV

Srečanje planinskih mladinskih odsekov je bilo 22.11.2003 v centru za reševanje in zaščito na Igu pri Ljubljani. Na tem srečanju sem zastopal MO PD Lisca Sevnica. Ob 12.30 se je začela okrogla miza na temo **KAKO PRIVABITI VEČ MLADIH?** Na to vprašanje je odgovarjalo šest mladih iz MO, ki imajo takšne in drugačne izkušnje in poglede na ta vprašanja, ki sem jih opisal v naslednjih točkah.

1. Zakaj mladi delate v mladinskih odsekih?

- da aktivno preživlja svoj prosti čas
- za to delo mora biti dober TIM
- delo se mora porazdeliti med člane
- če je delo porazdeljeno, je delo kvalitetnejše
- da je gornišstvo zdrav način
- da se mladi učimo od starejših, starejši pa naj

poučujejo in prenašajo
svoje izkušnje na mlade

2. Kaj nam lahko da mladinski odsek?

- druženje v gorah
- povezovanje med mladimi
- mladi naj imajo vsak svojo funkcijo
- da bi se mladi povezali in privabili še več mladih
- da MO vzgaja mlade, vzorne gornike
- da mlade pripravlja za kasnejše vodenje

Mnenje enega od povabljenecv, ki so odgovarjali na vprašanja je takšno, DENAR OD MLADINSKEGA ODSEKA JE DENAR OD PLANINSKEGA DRUŠTVA, IN DENAR OD PLANINSKEGA DRUŠTVA JE DENAR OD MLADINSKEGA ODSEKA.

Zastopanje na UO naj bo čim številčnejše s strani mladih planincev, in starejši planinci naj čim bolj predstavljajo delo, ter jih naj poučujejo kako voditi PD, UO, MO.

UO naj se zaveda pomena mladih v društvu, ker na mladih svet stoji.

MO naj bi imel letni načrt, ki ga uskladi skupaj z mentorji v šolah.

V njem mora MO: sprejeti in uskladiti interna pravila, sestanek naj bi bil vsaj enkrat na mesec, pomen sestankov naj bo čim večji (zakaj smo se dobili na sestanku).

Skupni načrt naj bo usklajen med MO, šolo in mentorji. Program naj zajema izobraževanja, izpopolnjevanja, izlete, različne delavnice z gorsko tematiko in gorništvom, itd.

MO mora organizirati kakšne predstave, predstavitve, ki so povezane z gorništvom, kakšne otroške programe, v bistvu vse kar je mikavno za otroke, osnovnošolce, srednješolce oziroma vse

mlade in za vse mlade po srcu. Za te predstavitve, igre naj bi povabili kakšne alpiniste, naravoslovce in še druge z gorsko tematiko.

Glede plačila so povedali, da moramo biti vsi prostovoljci, le stroški naj bodo pokriti. Vsak naj dela prostovoljno, ker to počne za svojo dušo in za nasmeh, zadovoljstvo otrok. Osnova naj bo prostovoljstvo, ne pa to, da bomo bogateli oziroma, da bomo imeli profit od drugih posebno od otrok. Nisem si zapisal katero planinsko društvo veliko vlaga v mlade, saj po navedbah stane Cici članarina 1.000 SIT, od tega to društvo plačuje 600 ali 700 SIT na cici člana.

Pa še tole naj povem, kar so najbolj poudarjali, da je PLANINSTVO PROSTOVOLJNA ORGANIZACIJA, NE PA, DA BOGATIMO NA RAČUN DNEVNIC IN RAZLIČNIH PLAČIL.

3. Kakšen MO si želimo?

MO mora imeti zanimiv program, da bodo mlajši prihajali z veseljem, mlajšim dati neko vlogo, ki je aktivna ali pasivna, da pomagamo en drugemu, vodstvo naj bo vzgled mlajšim tako, da bi bili otroci, ko odrastejo, radi namesto njih.

Po okrogli mizi je bilo kosilo, po kosilu pa redni zbor mladinskih odsekov.

REDNI ZBOR MLADINSKIH ODSEKOV

Ob 15.00 uri se je začel redni zbor mladinskih odsekov, ki je potekal v istih prostorih. Predsednik mladinske komisije je JURE CENCELJ. Najprej smo izvolili Mitja Gleščiča (PD Nova Gorica) za predsednika delovnega predsedstva.

Na tem sestanku je bil dnevni red naslednji:

1. izvolitev organov Zbora mladinskih odsekov
2. poročilo o stališčih in sklepih z okrogle mize
3. poročilo o delu MK PZS v letu 2003
4. delno finančno poročilo
5. plan dela MK PZS jesen 2003 - jesen 2004
6. spremembe pravilnika MK PZS
7. volitve članov UO MK
8. razno

Sestanek je potekal mešano po točkah pri katerih je aktivno sodeloval g. Danilo Škrbinek. Najprej smo opravili vsa glasovanja za Organe mladinskih odsekov in UO. Potem smo preleteli poročila o stališčih z okrogle mize, delno finančno poročilo in poročilo o delu MK PZS v letu 2003, nakar se je zapletlo pri spremembi pravilnika MK PZS.

Pravilnik MK PZS bi moral biti napisan do januarja 2004, vendar UO MK PZS to ne bo uspelo. Po vroči razpravi smo dali UO MK PZS nalogo, da napiše pravilnik MK PZS do aprila 2004 in spremembo objavi na elektronskih novicah MK PZS in pa pošlje načelnikom MO pravilnik, da ga pregledajo, za kakšne napake obvestijo UO MK PZS. Pravilnik se bo sprejemal na naslednjem Zboru mladinskih odsekov, ki bo predvidoma novembra 2004 na Igu pri Ljubljani.

Pod 8. točko pa se je razpravljalo o več stvareh, kot so vodenja oseb brez zavarovanj. Na to temo pa je g. Danilo Škrbinek dejal, naj se vodniki zavarujejo z dnevnim zavarovanjem oseb ali skupine.

Takšni zbori so zelo zanimivi, posebno okrogle mize, ki ti dajo nekaj svežine

kako oblikovati, voditi MO. Zato priporočam, da se ga udeleži tudi kakšen mentor, kjer sliši mnogo zanimivega kako privabiti otroke v PD.

Zbora smo se udeležili samo tri društva iz MDO Zasavje, kar je sramotno za MDO Zasavje, saj je v Zasavju kar 13 PD.

Moje mnenje se navezuje tako na PD, kot na mladinski odsek PD. V društvu bi lahko imeli interna pravila, še posebej mladinski odsek. Jaz in še nekateri člani PD Sevnica se zavedamo, mislimo, da je MO PD Sevnica premalo aktiven, ampak še zmeraj dovolj in bolj aktivni kot druga društva v MDO Zasavje (razen MO Klinček Laško, ki je dovolj aktiven). Z MO Klinček Laško bi lahko tvorili najmočnejši MDO v Sloveniji, ampak, ker so Mladinski Odseki društev v Zasavju premalo povezani, ne more biti takšnega uspeha.

V našem društvu vodita MO dva mladince dokaj uspešno, vendar po poslušanju okrogle mize na zboru MO, menim, da bi si morali več mladincev porazdeliti naloge in jih uspešno opravljati. Vsako jesen bi morali napisati urnik pohodov, druženj in različnih tekmovanj.

Skupaj s starejšimi člani društva bi morali tvoriti najmočnejše društvo v Zasavju, saj po rezultatu lanskega tabora menim, da imamo v PD Lisca Sevnica veliko mladih, mlajših in otrok, ki imajo željo mogoče čez nekaj let, desetletij voditi PD Lisca Sevnica.

Zato: vlagajmo, izobražujmo, ukvarjajmo se z mladimi saj so naš največji up!

Boštjan Pečnik

DAN POHODNIŠTVA V OBČINI SEVNICA

V letu 2004 predvidevamo organizirati **22. maja** množično prireditev **Dan pohodništva – po Sevniški planinski poti** (SPP). Ta prireditev bo obeležila 30-letnico obstoja te poti, želeli pa bi, da bi ne samo planinci, temveč vsi, ki imajo radi pohodništvo, spoznali kraje, ljudi, naravne in kulturne zanimivosti občine Sevnica. Glavni cilj te akcije je širjenje miselnosti tako med mladimi, kot med starejšimi, o potrebi po rekreaciji s hojo v zdravem in naravnem okolju ter v družbi prijaznih ljudi – sosedov ter spoznavanje ljudi in znamenitosti, ki so v našem okolju.

Predvidevamo, da bi na Dan pohodništva organizirane skupine ljudi / pohodnikov po SPP obkrožili s pohodom celo občino in s tem dali poudarek ciljem, ki smo si jih zadali in obeležili 30-letnico obstoja poti.

V ta namen bomo organizirali predavanja po šolah in krajevnih skupnostih, izdali pa bomo tudi zloženko o pomenu in ciljih Dneva pohodništva in podatkih o SPP ter pripravili na CD znamenitosti SPP. Na temo pomena rekreacije s hojo, pomena 30-letnice SPP, delovanja PD pred njeno 100-letnico obstoja in položaju množične športne dejavnosti v občini Sevnica bomo organizirali okroglo mizo. Na Dan

pohodništva bomo povabili planince in ljubitelje hoje v naravnem okolju tako iz MDO, kot pohodnike iz cele Slovenije.

Na osnovi karte SPP smo izdelali 5 etap za zahtevnejše pohodnike (6-7 ur hoje) in 5 etap manj zahtevnih pohodov (3-4 ure hoje). Po potrebi bomo prepeljali pohodnike na izhodiščno mesto, od tam pa bodo predvidoma najkasneje do 15,30 ure prispeli na parkirišče pri bazenu, kjer bo zaključna prireditev s kulturnim programom.

Upravni odbor si je to aktivnost zamislil skupaj s številnimi društvi v Občini Sevnica in šolami ter Občino Sevnico.

Upamo, da bomo našli posluh pri kritju stroškov od prijateljev pohodništva in fundacij.

V ta namen sta bila že organizirana dva uvodna sestanka. Naslednjega predvidevamo za sredino meseca februarja, kjer upamo, da se bomo že jasno odločili v kakšnem obsegu bomo lahko Dan pohodništva tudi izvedli.

Upravni odbor

ZAVETIŠČE POD SVETIM ROKOM

V lanskem letu se je v Zavetišču skoraj vsak dan kaj dogajalo, saj si je v njej uredil pisarno naš častni predsednik Lojze Motore.

Tudi sicer se je marsikaj dogajalo v in okrog Zavetišča. Odbojkarji so si od Zavetišča napeljali vodo in elektriko, tako, da je bilo kar nekaj časa vse razkopano. Komunala je ob Zavetišču položila nov glavni cevovod za vodo izpod Lisce.

Zavetišče je uporabljala ŠZ Sevnica za svoje sestanke. Koristili so jo posamezniki za praznovanja, pa Kolesarski klub, vrtec, pa MPZ Lisca za družabna srečanja. Sedaj ga tedensko uporablja naš pevski zbor za svoje vaje.

Posebej moramo omeniti družino Gorišek, kateri smo odstopili Zavetišče za Silvestrovanje. Na svoje stroške so prebelili glavni prostor in ga temeljito očistili ter oprali zavese. Iskrena hvala.

Velika zahvala gre Jožetu Guštinu in ZAGA, d.o.o. za podarjen kamion drv. Zahvalo smo dolžni še Alešu Šešku in pomočnikom, ko so drva razžagali. Drv bo še za dve zimi.

V Zavetišču smo bogatejši za štiri nove mize in prte, ki smo jih kupili po sklepu UO. Na novo imamo oblazinjenih 20 stolov, pa nove sedežne blazine za kopi, pa nove karnise in nočne zavese. Tone Kralj, najlepša Ti hvala za Tvoje delo.

V letošnjem letu načrtujemo novo zunanje stopnišče v zgornji prostor in preureditev sedanjega stopniščnega prostora v mini čajno kuhinjo. Hladilnik smo že podedovali.

Bodite tudi letošnje leto redni obiskovalci Zavetišča.

Lojze Anzelc

Planinsko društvo »LISCA« Sevnica v letu 2005 praznuje 100 letnico obstoja.

Za to priložnost Upravni odbor planinskega društva objavlja:

R A Z P I S

ZA IZBIRO FOTOGRAFIJ

ZA OBLIKOVANJE PLANINSKEGA KOLEDARJA V JUBILEJNEM LETU 2005

Udeleženci razpisa morajo izpolnjevati naslednje pogoje:

- Motiv fotografije mora prikazovati naravno ali kulturno dediščino v Občini Sevnica.
- Kandidat ali kandidatka mora vlogi predložiti za vsak motiv fotografijo v velikosti 13x18 cm ali diapozitiv ali v elektronski obliki, z naslovom fotografije in krajem, kjer je bila fotografija posneta, (*Prednost pri izbiri bodo imele fotografije pokončnega formata*).
- Avtor izbrane fotografije mora zagotoviti ustrezen negativ, diapozitiv ali elektronski medij za izdelavo kvalitetnega posnetka z možnostjo večje povečave za koledar. Odpovedati pa se mora tudi honorarju za objavo posnetka v koledarju.
- Založnik koledarja se zavezuje, da bo na koledarju napisal ime avtorja.

(Z razpisom dobljene fotografije pa bo ob ustrezni priložnosti tudi razstavil).

Fotografije, diapozitive, negative ali CD, dostavite **do 10. maja 2004** v zaprti kuverti osebno (vsako sredo med 17 - 18 uro) ali po pošti na naslov: PD »LISCA«, Taborniška ulica 14, 8290 Sevnica z oznako - ZA RAZPIS.

Izbira fotografij bo opravila posebna komisija, ki jo bo imenoval Upravni odbor društva. O rezultatih bodo udeleženci posebej obveščeni.

Predsednik
Jože Prah

POROČILO

o finančnem poslovanju PD »LISCA« Sevnica v letu 2003

PRIHODKI:

	PLAN	DEJANSKO
1. članarina – bruto	600.000	1,388.255
odvoz PZS		- 871.870
ostanek društvu		516.385
2. prihodki Jurkove koč	400.000	599.410
3. prihodki Zavetišča pod sv. Rokom		30.000
4. najemnina Tončkovega doma	1,000.000	745.480
5. ostale najemnine		96.000
6. dotacija Občine sevnica	700.000	838.833
7. ostali donatorji	400.000	467.000
8. prodaja edicij (VODNIKA)	400.000	1,472.817
9. ostali lastni prihodki		544.680
10. obresti		7.534
skupno	3,500.000	5,318.145

ODHODKI:

1. poslovanje društva in zavarovanje	1,000.000	1,000.133
2. stroški Jurkove koč	200.000	514.115
3. stroški Zavetišča pod sv. Rokom-oprema	100.000	200.000
- redno vzdrževanje	325.000	161.809
4. stroški vzdrževanja Zavetišča na Slatni		300.314
5. stroški izobraževanja	600.000	209.860
6. nakup opreme	400.000	355.105
7. izleti, tabori, planinske skupine	300.000	160.000
8. vzdrževanje planinskih poti	50.000	26.441
9. planinska literatura	50.000	61.900
10. stroški planinske šole	70.000	24.700
11. vzdrževanje kapelice na Lisci	50.000	62.500
12. srečanje ob razgledni tabli (110 let PZS)	25.000	200.476
13. kritje izgube 2002 in drugi stroški		566.025
14. stroški VODNIKA iz 2002		1,478.869
15. odvod članarine	280.000	-
16. stroški orientacije	50.000	24.000
skupno	3,500.000	5,346.251
manjka – izguba		- 28.106
skupno	3,500.000	5,318.145

S poravnavo izgube iz leta 2002 še vedno ostaja minimalni primanjkljaj za kritje v letu 2004.

PREGLED STROŠKOV VZDRŽEVANJA
PLANINSKIH OBJEKTOV pri PD LISCA SEVNICA 2003

JURKOVA KOČA NA LISCI:

- prihodki v letu 2003		599.410 SIT
- odhodki v letu 2003		514.115 SIT
ostanek		85.295 SIT

PLANINSKO ZAVETIŠČE POD SV. ROKOM

- prihodki v letu 2003		30.000 SIT
- odhodki v letu 2003		361.800 SIT
manjka		331.800 SIT

PLANINSKO ZAVETIŠČE NA SLATNI

- prihodki v letu 2003		0
- odhodki v letu 2003		300.314 SIT
manjka		300.314 SIT

PORABLJENA SREDSTVA ZA VZDRŽEVANJE PLANINSKIH OBJEKTOV V 2003

- skupni stroški vseh domov		1,261.524 SIT
- viri sredstev:		
Jurkova koča	514.115	
Zavetišče	30.000	
Najemnina Tončkovega doma	745.480	1,289.595
ostane višek		28.071

Obračun sestavil:
Lojze Motore

FINANČNI PLAN PD LISCA ZA L. 2004

PRIHODKI:

1. Članarina 600 000,00 SIT
 2. Prihodki od Jurkove kočice 400 000,00 SIT
 3. Najemnina od Tončkovega doma 1 000 000,00 SIT
 4. Dotacija ŠZ oz. Občine Sevnica 700 000,00 SIT
 5. Dotacija donatorjev 400 000,00 SIT
 6. Prihodek od prodanih knjig in od dotacij projektov 400 000,00 SIT
- Skupaj: 3 500 000,00 SIT

POTREBNI IZDATKI:

1. Poslovanje društva in zavarovalnine 1 000 000,00 SIT
 2. Vzdrževanje Jurkove kočice 200 000,00 SIT
 3. Vzdrževanje Zavetišča pod sv. Rokom 200 000,00 SIT
 4. Odvod članarine PZS 280 000,00 SIT
 5. Nabava taborne opreme in vzdrževanje taborne opreme 400 000,00 SIT
 6. Izleti in tabori 100 000,00 SIT
 7. Vzdrževanje poti 50 000,00 SIT
 8. Literatura 50 000,00 SIT
 9. Planinska šola 70 000,00 SIT
 10. Planinska orientacija 50 000,00 SIT
 11. Srečanje ob razgledni tabli 25 000,00 SIT
 12. Vzdrževanje Pl. Zavetišča Slatna 100 000,00 SIT
 13. Pohodništvo v Občini Sevnica 500 000,00 SIT
 14. Izobraževanje planinskih kadrov in dotacije pl.skupinam 250 000,00 SIT
 15. Logotip društva 125 000,00 SIT
 16. Mladinski odsek 100 000,00 SIT
- Skupaj: 3 500 000,00 SIT

Predsednik PD
Jože Prah

POROČILO O DEJAVNOSTIH NA ZAVESTIŠČU SLATNA

V letu 2003 so bile, vezano na planinsko zavetišče Slatna pod Poncami, izvedene sledeče aktivnosti:

1. **Delovna akcija I-** 04.05.2003. Na tej delovni akciji smo opravili sledeča dela:
 - Vgradnja novega vodnega rezervoarja - Zaradi premajhnega zajetja in akumulacije vode, se je nabavilo rezervoar, volumna 1.8m³, ki se ga je vgradilo takoj pod zajetje. Na ta način smo zagotovili dovolj vode za normalno uporabo tekom izvajanja taborov, ko je na Slatni prisotno tudi večje število planincev.
 - Spomladansko čiščenje objekta in okolice

- Barvanje oken in polken ter montaža košarkarskega koša na dvorišču/igrišču. Delovne akcije se je udeležilo 21 članov PD Lisca. Tovarna Tanin Sevnica pa je sponzorirala/prispevala sredstvo za impregnacijo lesa .
- 2. **Mladinski tabor** - osnovnošolski tabor 03-12. 07.2003.
- 3. **Cici-tabor I-** 19.07 - 26.07.
- 4. **Cici-tabor II-** 26.07 - 02.08.
- 5. **Mladinski tabor** 02.8 - 09.08.
- 6. **Planinski tabor** - 09.08 - 16.09.
- 7. **Prosto koriščenje objekta** s strani članov PD Lisca - prosti termini v avgustu in septembru.
- 8. **Delovna akcija II** - 01.10.2003 udeležba 10 članov (nadaljevanje barvanja oken in polken, preureditev notranjega stranišča - prvi del.
- 9. **Delovna akcija III** - 15.10.2003 udeležba 6 članov (članov (nadaljevanje barvanja oken in polken, priprava zavetišča za zimo).

Sklepi upravnega odbora na temo Zavetišče Slatna

1 **Koriščenje objekta - pravila uporabe in hišni red**

- 1.1 Objekt lahko brezplačno koristijo člani PD Lisca in sponzorji, vendar lahko ključ dobijo v koriščenje samo:

- ◆ "aktivni" člani PD Lisca, - tisti, ki so aktivno sodelovali pri vzdrževanju objekta Slatna ali po sklepu Upravnega odbora PD Lisca. Aktivnost se ugotavlja iz seznama udeležencev delovnih akcij za predhodno in tekoče leto. Neaktivni člani PD Lisca lahko objekt koristijo skupaj z "aktivnimi" člani PD Lisca.
- ◆ "sponzorji", oziroma tisti donatorji, ki so v obliki dela ali sredstev prispevali k vzdrževanju oziroma nadgradnji zavetišča Slatna.

Z njimi lahko koristijo objekt vsi člani PD Lisca oziroma družinski člani (isto velja za sponzorje). Objekt morajo za sabo počistiti in vse nepravilnosti ali poškodbe javiti gospodarju (B.Krajnc ali M.Rupar).

Za člani PD Lisca in sponzorji se ne dela primopredaja objekta, ampak se jim zaupa, da bodo objekt uporabljali in upravljali skladno z zahtevami hišnega reda. V kolikor temu ne bo tako, se takemu članu naslednjič ne omogoči koriščenje objekta.

- 1.2 Uporabnina objekta se vse, ki ne sodijo v prvo skupino se obračuna na sledeč način:

- ◆ do 10 oseb - 700 SIT/dan
- ◆ od 10 do 20 oseb - 600 SIT/dan
- ◆ od 20 do 30 oseb - 500 SIT/dan
- ◆ nad 30 oseb - 400 SIT/dan

oziroma v skladu s sklepom Upravnega odbora PD Lisca.

V primeru najema objekta za več kot 10 ljudi se organizira tudi primopredaja objekta po zaključenem terminu uporabe.

2 Urnik organizirane uporabe zavetišča za potrebe PD Lisca v letu 2004

Aktivnost - tabor	Predlagan čas
Cici-tabor I	07 - 14.07.2004
Osnovnošolski tabor	14 - 24.07.2004
Cici-tabor II	24 - 31.07.2004
Planinski tabor	07 - 14.08.2004

Ostali prosti termini se dajo na razpolago po sledečem vrstnem redu:

- ◆ GD Sevnica
- ◆ Športna zveza Sevnica
- ◆ Planinska društva (izmenjava)

3 Plan izboljšav in delovnih akcij na zavetišču v letu 2004

V soboto 15.05.2004 se bo organizirala delovna akcija na Slatni. Namen in cilji so sledeči:

- Pomladansko čiščenje objekta in okolice.
- Barvanje oken in polken.
- Beljenje fasade.

4 Povezava z lokalno skupnostjo Rateče

Predstavniki upravnega odbora in predsednik PD Lisca bodo v prvi polovici leta 2004 izvedli obisk pri predsedniku krajevne skupnosti Rateče, županu Kranjske gore in predsedniku športnega društva Planica in komandirju policijske postaje Kranjska gora, vse z namenom seznaniti lokalno skupnost z dejavnostjo PD Lisca in nadaljnjimi načrti uporabe planinskega zavetišča Slatna.

Darko Krajnc

HIŠNI RED

1. Vodja tabora oziroma tisti, ki je najel objekt mora na Policijsko postajo Kranjska gora javiti število obiskovalcev objekta in čas koriščenja.
2. Ob prihodu v zavetišče obvezno preglej **PRIMOPREDAJNO KNJIGO ZAVETIŠČA** in preveri:
 - ◆ ali je tvoj predhodnik zapisal stanje električnega števca ob odhodu
 - ◆ ali je objekt v pričakovanem stanju (v kolikor temu ni tako **TAKOJ** obvesti gospodarja zavetišča ali njegovega namestnika).
3. Vklopi glavno stikalo za električno napajanje zavetišča (velika omarica v avli objekta).
4. V kolikor boš potreboval vodo, potem odpri glavni izolacijski ventil v kurilnici (na zadnji steni pod zračno lino)
5. V zavetišču se vzdržuje red in čistoča!
6. Ob odhodu **OBVEZNO** :
 - ◆ Odnesi vso hrano in pijačo, ki si jo prinesel s seboj!
 - ◆ Počisti za seboj vse prostore, ki si jih uporabljal!
 - ◆ Izklopi električno napajanje zavetišča!
 - ◆ Zapri glavni izolacijski ventil v kurilnici!
 - ◆ Preveri, da so vsa okna in polkna tesno zaprta!
7. Ob odhodu **OBVEZNO** zapiši v **PRIMOPREDAJNO KNJIGO ZAVETIŠČA**:
 - ◆ stanje zavetišča (najdene/odkrite/na novo povzročene pomanjkljivosti/poškodbe)
 - ◆ stanje števca električne energije !

Prijetno bivanje!
PD Lisca

HIŠNI RED

Gospodarski odbor društva je dopolnil ta hišni red s cenikom uslug
v **Jurkovi koči na Lisci**, ki se glasi:

1. Cena prenočišča:

- cena in obračun prenočišč z rjuhami:
 - a) člani PD s plačano članarino SIT 1.000,00
 - b) otroci, člani PD SIT 700,00
 - c) otroci nečlani PD SIT 1.000,00
 - č) odrasli, nečlani PD SIT 1.500,00

- cena brez rjuh (z lastnimi)
 - a) člani PD, s plačano članarino SIT 800,00
 - b) otroci, člani PD SIT 500,00
 - c) otroci, nečlani PD SIT 700,00
 - č) odrasli, nečlani PD SIT 1.300,00

V ceno ni vključena turistična taksa, ki se plačuje po občinskem odloku.
Gornje cene veljajo za enkratno nočitev z rjuhami. Če posameznik ali skupina spi več
večerov z istimi rjuhami, velja 20% popust pri nočnini. Za ceno brez rjuh ne velja
popust.

V spalnicah je najstrožje prepovedano kaditi!

Za ogrevano sobo – prenočišče za eno posteljo se plača dodatek v znesku
SIT 0

Uprava Tončkovega doma oziroma dežurni planinec v Jurkovi koči sta dolžna voditi
Evidenco gostov.

2. Uporaba dnevnih prostorov:

- a) Uporaba dnevnih prostorov – najem Jurkove koč (kuhinje, dnevne sobe in
sanitarij) je vezana na stroške kurjave, razsvetljave, plina in čiščenja, zato se
zaračunava najemnina kot sledi:

- za uporabo navedenih prostorov za skupino do 10 oseb SIT 6.000,00
- za vsako nadaljnjo osebo SIT 0
- za uporabo samo dnevnih prostorov brez kuhinje SIT 6.000,00
- za uporabo kuhinje SIT 4.000,00
- za uporabo tuša (kopalnice) SIT 0
- za čiščenj prostorov SIT 3.000,00

- b) skupine, ki jih organizira PD Lisca, so lahko teh prispevkov oproščene, o čemer
odloča UO PD.

3. Knjiga obiskovalcev

Vsak član, ki uporablja dnevne prostore Jurkove koč, se mora vpisati v knjigo
obiskovalcev. Vpiše tudi svoja opažanja in pripombe.

Vsi, ki prenočujejo v Jurkovi koči, morajo biti obvezno vpisani v knjigi prijav.

4. Jurkovo kočo upravlja gospodar Jurkove koč.
5. Vsa povzročena škoda v koči se plača v višini dejanskih stroškov popravila ali zamenjave poškodovanih predmetov. Če je škoda napravljena namerno, se lahko zahteva dvakratno plačilo povzročene škode.
Če nastane spor zaradi plačila škode, ga rešuje upravni odbor društva in če je potrebno tudi častno razsodišče.
6. V koči mora vladati red in čistoča, za kar je vsakokrat odgovoren najemnik koč in gospodar koč.
7. Upravnik Tončkovega doma lahko razpolaga s prostori v Jurkovi koči samo po predhodnem soglasju z gospodarjem koč.
8. Upravnik Tončkovega doma lahko odda ključe Jurkove koč samo na pismeno potrdilo društva ali na telefonsko naročilo gospodarja Koče.
9. Ključ kuhinje in kopalnice se dobi pri gospodarju koč v Sevnici.

Koč je last vseh planincev, vendar morajo za njeno vzdrževanje skrbeti vsi, ki jo bodo uporabljali, kot dobri gospodarji.

Pravice iz tega HIŠNEGA REDA uživajo v skladu s pogodbo, tudi člani Društva povratnikov in v tujini živečih Slovencev »TRIGLAV« Sevnica.

V koči se mora obvezno upoštevati ta HIŠNI RED in določila ČASTENGA KODEKSA slovenskih planincev.

Sevnica, 31. januarja 2004

Gospodar Jurkove koč
Vinko Govekar

Predsednik društva
Jože Prah

ČLANARINA V LETU 2004

1. Kategorije članstva planinske organizacije v letu 2004

- **A člani** (člani z največ pravicami in ugodnostmi)
- **B člani** (člani nad 18 let starosti)
- **B₁ člani** (člani nad 70 let starosti) (obračunska kategorija, popust na B članarino)
- **S,Š člani** (srednješolci in študentje do 26 leta starosti ali mladi, ki niso zaposleni in so brez lastnih dohodkov)
- **P,O člani** (predšolski in osnovnošolski otroci)

Naš namen je, da te kategorije članstva ostanejo tudi v prihodnje.

V letu 2004 bomo imeli 4 vrste članskih znamkic. Oseba, stara nad 70 let ima pravico do B znamkice z popustom.

2. Solidarnost med članstvom

Iz sredstev članarine se sofinancira del programov PZS, krije stroške ugodnosti, solidarnostno regresira n.pr. tudi predšolske in osnovnošolske članske prispevke, jim brez stroškov daje v roke dnevnike Ringa-Raja in Mladi planinec, da lahko začno svojo planinsko pot. S tem se daje podpora vključevanju najmlajših v vrste PZS in s tem podpirajo bodoči razvoj svoje organizacije. Na organizaciji mladinske planinske dejavnosti in seveda UO PD je odgovornost, da bodo to kar najbolje realizirali.

Solidarnost z znižanim članskim prispevkom je izkazana tudi osebam, starejšim od 70 let, pri čemer so deležni istih bonitet kot B člani.

PD lahko v res utemeljenih primerih, ki jih sami najbolje poznajo, v breme deleža svojih sredstev, solidarnostno odobre posameznikom nižjo članarino. V primeru, da se PD odloči svojemu članu odobriti takšen popust, je lahko ta oseba deležna ugodnejše članarine, kot jo je bil deležen v letu 2003 "P" član.

3. Ugodnosti članstva

Mnenja smo, da so ugodnosti tako oblikovane, da so zanimive za članstvo PZS ter vsebinsko tako naravnane, da se bodo dosedanji simpatizerji in ljubitelji gora odločili za včlanitev in sodelovanje s planinsko organizacijo

4.1. Zavarovanja:

4.1.1. Osnovno zavarovanje velja za primer invalidnosti ali smrti pri planinski dejavnosti 24 ur dnevno

A-ČLANI:

S plačilom članarine si A-člani pridobijo pravico do naslednjih zavarovalnih rizikov:

A/ Zavarovanje za primer nezgodne invalidnosti,

do višine SIT 2,000.000,00

B/ Zavarovanje za primer nezgodne smrti,

do višine SIT 1,000.000,00

C/ Stroški reševanja v tujini in prevoz v domovino

Ob plačilu članarine mu matično PD izda kartonček

v angleškem jeziku, kot dokazilo o sklenjenem

zavarovanju (**priloga v angleškem jeziku**) do višine SIT 650.000,00

D/ Zdravstveno zavarovanje z asistenco v tujini

Že sedaj slovenski planinci veliko obiskujejo tuja gorstva. Od 1.5.2004, s pridružitvijo Slovenije Evropski skupnosti, bo tega zanesljivo še več. To zavarovanje, ki ga je pripravila za članstvo PZS zavarovalnica TILIA d.d., v sodelovanju z zavarovalnico AXA Assistance (ZRN), je pripravljeno zanje. Zavarujejo se lahko vse zdrave osebe s stalnim prebivališčem v RS. Najavljeneja koriščenja asistence ni mogoče stornirati.

A-člani imajo v članarini vključen »A«-paket za zdravstveno asistenco v tujini in sicer:

- enkrat v zavarovalnem letu za čas do 10 dni;
- vključeni so naslednji riziki:
 - postavitve diagnoze in napotitev oz. prevoz v bolnišnico
 - posredovanje nujnih sporočil
 - kritje stroškov za zdravniško oskrbo do dogovorjene višine 10.000,00 EUR
 - kritje stroškov za nujno zobozdravstveno oskrbo do dogovorjene višine 100,00 EUR
 - prevoz v domovino po zaključnem zdravljenju v tujini
 - prevoz posmrtnih ostankov v domovino do kraja pokopa
- Cena paketa »A« znaša 9,75 EUR ali cca. 2.300,00 SIT
- To zavarovanje velja za pretežni del evropskih držav, države sredozemlja ter bližnjega vzhoda (podrobne podatke dobite na svojem PD)
- A- član, ki je že izkoristil svoj dobropis zdravstvene asistencije v tujini, se lahko, proti plačilu, odloči za kateri koli paket iz ponudbe zavarovalnice. Zavarovanje je kratkoročno in traja najmanj tri dni in največ 1 leto.

OSTALI ČLANI PZS:

S plačilom članarine si ostali člani PZS pridobijo pravico do naslednjih zavarovalnih rizikov:

Zavarovanje za primer nezgodne invalidnosti,
do višine SIT 2,000.000,00

Zavarovanje za primer nezgodne smrti,
do višine SIT 1,000.000,00

4.1.2. Dopolnilno zavarovanje ob doplačilu:

Stroški reševanja v gorah Evrope in Turčije in prevoz v domovino – doplačilo 300,00 SIT

Ostali člani PZS imajo na voljo, kot dodatno ugodnost, možnost skleniti zavarovanje za reševanje v tujini in prevoz v domovino do višine SIT 650.000,00 – (navodila so v nadaljevanju)

Zdravstveno zavarovanje z asistenco v tujini (podatke o področju veljavnosti dobite na svojem PD)
Vsi ostali člani PZS lahko koristijo zdravstveno asistenco v tujini po programih in ceniku in še druge informacije, ki jih pripravi zavarovalnica in bodo na razpolago na PD ali PZS.

4.1.3. Navodilo za sklepanje turističnega zdravstvenega zavarovanja z asistenco v tujini – Zavarovalnica Tilia d.d.

A-ČLANI:

- 10 dni pred potovanjem sporočijo svoje podatke in podatke o potovanju, osebno na Zavarovalni agenciji KOPRIMA d.o.o., Hrenova 21, 1000 Ljubljana, po telefonu 01-24-13-840, ali po faxu št. 01-24-13-844 in sicer:
 - ime in priimek, naslov,
 - št. osebne dokumenta /potni list, osebna izkaznica/
 - dokazilo o plačani A-članarini
 - datum odhoda in prihoda ter država potovanja
- Takoj po prejemu obvestila o nameravanem koriščenju zdravstvenega zavarovanja, bo KOPRIMA:
 - preverila, ali je planinec na seznamu A-članov in ali je že izkoristil svoj paket zdravstvenega zavarovanja.
 - izstavila polico /oz. kartonček/ za ustrezno potovanje s navodili in jih izročila upravičencu oz., po potrebi, dostavila po pošti.

OSTALI ČLANI PZS:

velja tudi za A-člane, ki so svoj bonus asistencije že izkoristili:

- 10 dni pred potovanjem sporočijo svoje podatke in podatke o potovanju, osebno na Zavarovalni agenciji KOPRIMA d.o.o., Hrenova 21, 1000 Ljubljana, po telefonu 01-24-13-840, ali po faxu št. 01-24-13-844 in sicer:
 - ime in priimek, naslov,
 - št. osebnega dokumenta /potni list, osebna izkaznica/
 - datum odhoda in prihoda ter država potovanja
 - plačilo izbrane kombinacije zavarovanja se izvrši na TRR zavarovalnice TILIA d.d. Novo Mesto, Seidlova 5, št. 03150-1000015755, (sklic na št. 2000001), kopijo dokazila o plačilu pa se nemudoma dostavi KOPRIMI d.o.o.; možno je tudi plačilo v gotovini ali s čekom, na sedežu KOPRIME d.o.o. v Ljubljani
- takoj po prejemu dokazila o plačilu bo KOPRIMA izstavila polico in kartonček za ustrezno potovanje **s navodili in jih** izročila upravičencu oz., po potrebi, dostavila po pošti.
- Planinska društva bodo redno mesečno pošiljala na Planinsko zvezo Slovenije osebne podatke članstva, ki so se vpisali ali obnovili A kategorijo članstva, PZS pa zbir teh podatkov enako redno mesečno naprej Zavarovalni agenciji Koprime.

POMEMBNO!

1. GLEDE NA TO, DA JE POTREBNO PRIPRAVITI DOKUMENTACIJO, JO DOSTAVITI ZAVAROVALNICI TILIA D.D., KAKOR TUDI OBVESTITI CENTRALNO ZAVAROVALNICO AXA ASSISTANCE, SE ZAVAROVANJE SKLEPA **10 DNI PRED ODHODOM NA POTOVANJE**

2. SKLENJENE POLICE NI MOGOČE STORNIRATI!

3. URADNE URE KOPRIMA D.O.O.: VSAK DAN MED 08.00 IN 14.00 URO

4. Z VPLAČILOM ČLANARINE OZ. DODATNIH ZAVAROVANJ JE ČLANSTVO PRIDOBIL ZAVAROVANJE IN JE TAKO ZAVAROVANO, KOT JE IZ PONUJENIH MOŽNOSTI IZBRALO IN TO SKLENILO..

RAZUMLJIVO DA ZAVAROVALNICA SPREJEMA SVOJE OBVEZE, VENDAR SO PD DOLŽNA, DA PODATKE O VPISU ALI OBNOVITVI ČLANSTVA IN S TEM PRAVICO DO ZAVAROVANJA TEKOČE OZ. **ČIM PREJE** (NAJPOZNEJE ENKRAT MESEČNO) POSREDUJEJO PZS.

DA BO TA LAHKO PREJETE PODATKE POSREDOVALA NAPREJ ZAVAROVALNICI, VSAKDO, KI SE VKLJUČI V TE POSLE, SE MORA ZAVEDATI **ODGOVORNOSTI IN ČASOVNE VEZANOSTI** TEH AKTIVNOSTI.

4.1.4. Navodilo za **sklepanje dodatnega zavarovanja za primer reševanja v tujini in prevoz v domovino**

A-ČLANI:

A-člani imajo stroške reševanja v tujih gorstvih vključene v članarino. Ob plačilu članarine mu PD izda podpisan kartonček v angleškem jeziku, ki predstavlja potrdilo, da je član zavarovan za primer reševanja in prevoza v domovino do višine 650.000,00 SIT.

OSTALI ČLANI PZS:

Ob doplačilu premije 300,00 SIT, se lahko tudi vsi ostali člani PZS zavarujejo za primer reševanja v tujih gorstvih in stroške prevoza v domovino do višine SIT 650.000,00.

Postopek:

- planinci na matičnem PD vplačajo 300,00 SIT in PD jim izpolni in izroči **podpisan kartonček** v angleškem jeziku, kot dokazilo, da je zavarovanje sklenjeno;
- PD zadrži del kartončka za svoj arhiv;
- PD sezname članstva, ki so se dodatno zavarovali, redno mesečno pošilja na Planinsko zvezo, istočasno pa nakazuje na TRR Planinske zveze Slovenije tudi vplačane premije **ter ji posredujejo fotokopije plačilnih nalogov za zneske zavarovanj, vplačane PZS;**
- PZS sestavlja sezname članov PZS, ki so se odločili in vplačali premijo za dodatno zavarovanje in jih redno mesečno pošilja KOPRIMI d.o.o. Na podlagi teh seznamov KOPRIMA sestavi Anekse h generalni polici. Na osnovi podpisanih Aneksov Zavarovalnica TILIA izstavlja fakture PZS za dodatna zavarovanja.

4.1.5 Navodilo za uveljavljanje zavarovanja v primeru nesreče

Vse kategorije članstva PZS s plačano članarino pred dnevom nesreče morajo vsako nesrečo prijaviti na za to predvidenem obrazcu, ki ga dobe na svojem PD ali PZS.

Izpolnjeni obrazec, skupaj s medicinsko in drugo dokumentacijo, ki je potrebna za rešitev odškodninskega zahtevka, je potrebno s priporočeno pošiljko poslati na PZS.

Enako je potrebno ravnati tudi v primeru, ko se uveljavlja zavarovanje za reševanje v tujini in prevoz v domovino.

V vseh primerih je treba priložiti kopijo potrdila o plačilu članarine.

4.2. Popusti pri nočitvah

Člani planinske organizacije s vplačano članarino za tekoče leto imajo 50 % popusta pri prenočevanju v vseh planinskih kočah v Sloveniji.

Na osnovi posebnega sporazuma o reciprociteti v okviru mednarodne organizacije UIAA, uživajo vsi člani PZS tudi popust pri prenočevanju v več kot 1300 objektih partnerskih planinskih organizacij v alpskem delu Evrope. Kje imajo člani PZS te ugodnosti, bo objavljeno v Planinskem koledarčku za leto 2004 in Obvestilih PZS.

Pravico do 50 % popusta na polno ceno prenočevanja imajo v sobah in na skupnih ležiščih vsi člani PZS z veljavno izkaznico, člani slovenskih zamejskih planinskih društev in slovenskih planinskih društev v tujini, člani Planinske zveze Hrvaške, na osnovi bilateralnega sporazuma iz leta 1992 in člani planinskih organizacij včlanjenih v UIAA, s katerimi ima PZS sklenjen sporazum o reciprociteti. Podpisnice sporazuma o reciprociteti so:

Nemčija	DAV - Deutscher Alpenverein	Liechtenstein	LAV - Liechtensteiner Alpenverein
Avstrija	OeAV - Österreichischer Alpenverein	Luxembourg	GAL - Groupe Alpin luxembourgeois
Belgija	BAC - Belgische Alpen Club	Nizozemska	NKBV - Nederlandse Klim - en Bergsport Vereniging
	CAB - Club Alpin Belge	Švica	CAS - Club Alpin Suisse
Španija	FEDME - Federacion Española de Deportes de Montaña		AACBa - Akademischer Alpenclub Basel
Velika Britanija	AC - Alpine Club		AACB - Akademischer Alpenclub Bern
Italija	CAI - Club Alpino Italiano		CAAG - Club Alpin Académique Genčve
	AVS - Alpenverein Südtirol		AACZ - Akademischer Alpenclub Zürich
Francija	CAF - Club Alpin Français	Slovenija	PZS - Planinska zveza Slovenije

4.3. Popusti pri nabavi planinskih edicij v letu 2004

Člani planinske organizacije imajo popust pri nabavi edicij, zemljevidov ter planinske literature, ki jo založi Planinska založba PZS. To je z enakim popustom na voljo tudi PD, če žele to posredovati svojim članom. Osebe, ki si zberejo A kategorijo članstva prejmejo letno ugodneje tudi 11 številčk najstarejšega slovenskega glasila Planinski vestnik. V slučaju, ko je v družini več A članov, prejme vsak nadaljni A član, ki ne želi

prejemati Planinskega vestnika, na osnovi svojega pisnega obvestila o tem na uredništvo PV dobropis v vrednosti Planinskega vestnika, ki ga bo lahko vnovčil pri nabavi v Planinski založbi na PZS.

4.4. Planinski koledarček in planinski informatorček

Že uveljavljen Planinski koledarček je bil deležen zelo različnih mnenj, enako planinski informatorček (to je knjižica, ki nudi možnost vstavljanja plan. in osebne izkaznice, raznih informacij, obvestil, . . .). Prevladalo pa je mnenje, da naj koledarček in informatorček na osnovi seznama, ki ga pripravijo predsedniki, prejmejo člani vodstev PD in PZS ter A člani. Osebe, ki bodo želele nabaviti eno, drugo ali oboje, bodo to lahko po dejanskih stroških nabavile na matičnem PD, ki jih bo za te potrebe naročilo na PZS.

4.5 Popusti pri nabavi planinske opreme

Osebe, ki se izkažejo z veljavno planinsko izkaznico, imajo trenutno že v osmih podjetjih, ki imajo številne prodajalne športne opreme ter obutve po vsej Sloveniji, posebne popuste.

Izdelovalec / trgovina	Popusti za individualne člane	Popusti za člane pri nakupu preko PD	Popusti za vodnike PZS, člane GRS, markaciste, vrh. alpiniste, mentorje	Komentar
Alpina Žiri	10%	20 % za posamične nakupe in 25% pri nakupu več kot 20 parov obutve	30% vendar le v določenih prodajalnah Alpine po seznamu	Velja v vseh Alpininih prodajalnah Sloveniji, za specialiste pa le v nekaterih, ki jih posebej objavljamo.
Annapurna Way	10% za gotovino in 5% za kreditne kartice		15%	
Dumo d.o.o.	15%	25% pri nakupu vrednem več kot 250 000 SIT (*)	30% - 40%, tudi za člane odprav v okrilju KOTG	Lahko tudi večji popust glede na količino
Iglu Sport	10% za gotovino in 5% za negotovino		10% in dodatni 10% popust kot dobropis ob koncu leta	
Planika Kranj	15%	20% pri nakupu nad 10 parov obutve	25%	Velja v vseh Planikinih prodajalnah Sloveniji
Promontana Kranj	15%	20% pri nakupu vrednem več kot 200 000 SIT	25%	Popusti veljajo za izdelke firm: Salew, Lafuma, Lowa in Craft in ne veljajo izdelke v akciji
Sport Extreme	5% in 20% pri skupno dogovorjenih akcijah	20 % pri nakupu vrednem več kot 500 000 SIT (*)	20%	(*) velja za izdelke, ki predstavljajo uniformo članov društva. Popusti ne veljajo za artikle z nižano ceno in v akcijski ponudbi
Tomas Šport 2	15%	20% pri nakupu vrednem nad 150.000 SIT	25%	Pri nakupu trekking in planinske obutve Popusti ne veljajo za artikle z nižano ceno in v akcijski ponudbi

Popusti veljajo v naslednjih prodajalnah:

Planika: vse Planikine prodajalne v Sloveniji

Alpina Žiri: za člane preko PD v vseh Alpininih prodajalnah v Slovenije, za "specialiste" pa v naslednjih trgovinah: **Žiri** - Žiri 1 in Žiri 2, **Ljubljana** - Ljubljana 1 in Ajdovščina 3, **Maribor**- Maribor 2 in Vita Kraigerja 5 City center, **Celje**- Prešernova 12, **Nova Gorica** - Nova Gorica 2 (Mercator Center), **Jesenice** - Jesenice 2 (Mercator Center) in **Kranj** - Kranj 2 (Mercator Center)

Sport Extreme: **Ljubljana** – Emporium, Šmartinska 152, **Maribor** – City Center, Vita Kraigerja 5, **Nova Gorica** – Mercator center, Industrijska 6, **Jesenice** – Mercator center, Spodnji plavž 5, **Kamnik** - Mercator center, Kovinarska 36, **Slovenj Gradec** - Mercator center, Ronkova 4a, **Kranj** - Mercator center, c. Staneta Žagarja 69.

Annapurna Way: Krakovski nasip 10, Ljubljana

Tomas Šport 2 d.o.o.: Ljubljana – Mestni trg 18, Čopova ulica 14 in Center Interspar, Šmartinska 152; Maribor – Jurčičeva ulica 4; Nemčavci – Nemčavci 1d; Ptuj – Gavez Anton s.p., Slovenski trg 1; Slovenj Gradec – Rojnik Drago s.p., Glavni trg 33; Celje - Center Interspar, Mariborska c. 100; Trbovlje - Ul. 1. Junija 1a; Velenje – Nakupovalni center Velenje, Kidričeva c. 2b; Kranj – Optimist d.o.o., Prešernova ul. 17; Bled - Optimist d.o.o., Ljubljanska c. 4.; Koper - Župančičeva ul. 22.

Iglu Šport d.o.o.: **Ljubljana** - Tržaška c. 88, Petkovškovo nabrežje 31 in 36, Šmartinska c. 152, hala 3/I ; **Maribor** - Jadranska c. 27; **Celje**- Ul. Mesta Gravenbroich 9; **Lesce** – G-sport, Glivar Darinka s.p., Alpska c. 27

Promontana d.o.o. Kranj: Ljubljana - Poljanski nasip 6, **Domžale** – Ljubljanska c. 81, **Kranj** - Koroška c. 5, **Bled** - Ljubljanska c. 1.

4.6 Komercialni popusti

Ugodnosti in popuste dajejo članstvu PZS tudi zavarovalnica Tilia, Zavarovalno zastopstvo Kopriva, ter drugi.

Deležni smo tudi splošnega komercialnega popusta na železnici.

5. Stroški včlanitve v planinsko organizacijo

Vsak novi član ob včlanitvi poravnava stroške, ki jih kaže tabela 2 v prilogi. Stroške včlanitve določi PD za svoje člane samo. Odbor za članstvo priporoča, da je to 350 SIT na člana.

6. Trajanje članstva

Vsakoletno članstvo traja od 1.1. do 31.1. naslednje leto (13 mesecev).

PZS bo poskrbela, da bo PD ves članski material za naslednje leto na razpolago do 15.12. iztekajočega leta.

Predvsem zavarovanje vsakega člana PZS za primer nezgode in njegova varnost narekuje, da je članarina tekoče poravnana, s čimer si član **zagotovi neprekinjeno zavarovanje** in sicer od 24⁰⁰ ure na dan vplačila članarine do 31.01 naslednje leto. **PD morajo na to zelo pomembno zadevo članstvo nenehno opozarjati. PD predlagamo, da svojim članom omogoči poravnati članarino za leto 2004 od 15.12 iztekajočega leta do 31.3. novega leta**, da bi lahko ugodnosti zavarovanja in bonitet koristili praktično vse leto. Na to naj člane opozorijo s pisnim obvestilom in objavo v društveni oglasni omarici ali na krajevno običajen način.

PD tudi predlagamo, da do 15. 12. pozovejo svoje A člane, da poravnajo članarino do 31.1. naslednje leto, **s čimer si zagotove neprekinjene zavarovalne ugodnosti**, svojo varnost in neprekinjeno prejemanje Planinskega vestnika .

7. Članarina

Članarina predstavlja prispevek, ki ga vsak član sleherno leto prispeva za potrditev svoje pripadnosti, za sofinanciranje programov osnovnega delovanja ter za pridobitev ugodnosti, ki izhajajo iz članstva v Planinski zvezi Slovenije.

Višina članarine in stroški ugodnosti so odvisni od vrste izbrane kategorije članstva in so direktni (članska znamkica, zavarovanja, popusti v tujih planinskih postojankah, Planinski vestnik, planinski koledarček ter informator, . .) in indirektni, tisti, ki izhajajo iz veljavnega statusa člana, ter jih organizacija zagotavlja za vse članstvo (popusti v naših planinskih kočah ter postojankah, komercialni popusti, popusti pri nabavi opreme, itd.)

Družinska članarina je namenjena družinam (za družinske člane se šteje poleg staršev mlade do 26. leta, če imajo status študenta in se izkažejo z ustreznim dokumentom, ali mladi, ki niso zaposleni in so brez lastnih dohodkov. D članarina je seštevka dejanskih vrst članarin, ki članom družine glede na starost pripadajo. Ob skupnem vplačilu članarine za vse člane družine se na sešteti znesek prizna 20 % popust. Za družino se šteje tudi samohranilka (samohranilec) z otrokom oz. z otroci.

Primer plačila članarine za štiričlansko družino:

- oče in mati se odločita za B članarino	2 x 3.800 = 7.600 SIT
- dva otroka s P in O kategorijo članstva	2 x 1.000 = <u>2.000 SIT</u>
	9.600 SIT
- 20 %_ popust znaša	<u>1.920 SIT</u>
	7.680 SIT

Opozorilo: Pri A članih se za obračun popusta upošteva članarina zmanjšana za ceno PV (6000 SIT) in zdravstveno asistenco (2300 SIT), to je, od 4700 SIT

Člani nad 70 let in člani, ki bodo deležni od PD popusta pri plačilu članarine, ne morejo biti upoštevani v odobravanju družinskega popusta, ker so koristili že individualni popust.

Obračun vplačane članarine : PZS mora vskladiti svoje finančno poslovanje s finančno zakonodajo. Članske znamkice so vrednostni papir, zato je za njih izdaja treba izstaviti račun z določenim rokom plačila. Tako bodo za znamkice izdane od 15.12.2003 do 15.3.2004 izdani računi z zapadlostjo 31.3.2004. Za vse znamkice, izdane po 15.3.2004 bodo izdani računi z zapadlostjo 30 dni od dneva prevzema (osebno) ali odpreme naslovniku ali naročniku.

Odbor za članstvo

Danilo Škerbinek

STROŠKI UGODNOSTI ČLANSTVA PZS V LETU 2004

Zap.št.	Ugodnosti	P+O	S+Š	Odrasli B	Odrasli B1 nad 70 let	Odrasli A člani		3.
1.	dnevnik Ringa raja / Mladi planinec	/ (B)	/	/	/	/	OPOMBA: - Vpisani stroški odgovarjajo pregledu ugodnosti članov tabeli št.1. - Stroške za oba dnevnika krije PZS (zato znak B) - Vsaka kategorija članstva si lahko pridobi še druge ugodnosti pod določenim pogojem.	
1a.	članska znamkica	X	50	50	50	50		
2.	zavarovanje v SLO (smrt, invalidnost)	500	500	500	500	500		
3.	zavarovanje - reševanje v tujini	X	X	X	X	300		
4.	zdravstvena asistenca v tujini	X	X	X	X	2300		
6.	popust v kočah (tujina)	50	50	50	50	50		
7.	Planinski vestnik	X	X	X	X	6000		
8.	planinski koledarček	X	X	X	X	200		
9.	planinski informatorček	X	X	X	X	300		
	strošek ugodnosti	550	600	600	600	9700		
	članarina 2004	1.000	2.300	3.800	2.200	13.000		
	prispevek + strošek PZS	775	1.450	2.200	1.400	11.350		
	prispevek za PD	225	850	1.600	800	1.650		

OPOMBA: Številke 5,10,11 in 12 v seznamu ugodnosti (priloga št.1) so ugodnosti člana PZS, ki pa niso ločeno ovrednotene, zato se v tej tabeli ne pojavljajo. Po odbitju stroškov ki jih PZS krije iz članarine se prispevek za PD in PZS deli 50:50.

Program planinskih izletov in pohodov v letu 2004

1. Ob **PONEDELJKIH** bodo organizirane lažje planinske ture. Prevoz z javnimi prevoznimi sredstvi ali s kombijem. Izlete bo vodila Elka Grilc, planinski vodnik (041 988 447)
2. Ob **SREDAH** bo Klub »Ajda« Sevnica organiziral planinske izlete v naravo; vodja Jože Lekše (040 295 092).
Ob **SREDAH**, ali po dogovoru, bo organizirala planinske izlete Pevska skupina PD Lisca; vodja Tone Šeško, planinski vodnik (041 640 160).
3. Vsak **ČETRTEK** bo skupina organizirala enodnevni izlet - težjo turo. Prevoz bo organiziran s kombi vozilom, oziroma z osebnimi vozili. Planinske izlete bo vodil Vinko Šeško, planinski vodnik (041 513 460).
4. Klub vodnikov bo vsako drugo soboto v mesecu organiziral enodnevni planinski izlet (prijave pobirata Vinko Šeško 041 513 460 in Darinka Avguštin 041 481 697).

Informacije in prijave:

*v Zavetišču pod Sv. Rokom, Taboriška 14, 8290 Sevnica,
vsako sredo od 17. do 18. ure.*

KOLENDAR PLANINSKIH IZLETOV, TUR, POHODOV IN TABOROV

Mesec januar :

- ❖ 1.1.2004 novoletni pohod na Lisco Klub vodnikov
- ❖ 4.1.2004 pohod na Bohor Klub vodnikov
- ❖ 10. 1.2004 Gradiška tura (sobotni izlet) Klub vodnikov
- ❖ 29.1.2004 planinski večer v kulturni dvorani Upravni odbor

Mesec februar:

- ❖ občni zbor Planinska sk. Planina
- ❖ 14.2.2004 Gorjanci (sobotni izlet) Klub vodnikov
- ❖ sevniška planinska pot Mladinski odsek
- ❖ občni zbor Planinska sk. Jutranjka
- ❖ turna smuka Klub vodnikov
- ❖ izpopolnjevanje vodnikov Klub vodnikov
- ❖ 22.2.2004 pustna nedelja na Lisci Klub Vodnikov

Mesec marec:

- ❖ turna smuka Klub vodnikov
- ❖ izpopolnjevanje vodnikov Klub vodnikov
- ❖ 9.3.2004 Občni zbor planinskega društva Upravni odbor
- ❖ 13.3.2004 Slivnica (sobotni izlet) Klub vodnikov
- ❖ 28.3.2004 Pohod po Brežiški pl.poti Klub vodnikov

Mesec april:

- ❖ 3.4.2004 naravoslovni izlet v Krakovski gozd Klub za varstvo narave
- ❖ 17.4.2004 Polhograjsko grmado (sobotni izlet) Klub vodnikov

Mesec maj:

- ❖ 1.5.2004 prvomajski pohod na Lisco Upravni odbor
- ❖ Golica PS Jutranjka
- ❖ 2.5.2004 jezikova nedelja na Bohorju Klub vodnikov
- ❖ 20.5.2004 srečanje starejših planincev na Mrzlici Upravni odbor
- ❖ 29.5.2004 srečanje zasavske mladine na Bohorju Mladinski odsek
- ❖ 22.5.2004 dan pohodništva v občini Sevnica Upravni odbor
- ❖ 8.5.2004 pohod po oglarski poti (sobotni izlet) Jože Prah
- ❖ naravovarstveni izlet Klub za varstvo narave
- ❖ 26.5. do 9.6.2004 Pohodni tabor Turčija, PD Lisca in MDO Zasavje

Mesec junij:

- ❖ 5.6.2004 pohod po radeški planinski poti Klub vodnikov
- ❖ 12.6.2004 dolina Zajzere, R.A.Grego, Poldnašnja špica (sobotni izlet) Klub vodnikov
- ❖ 12.6.2004 Bohor, srečanje ob 50.letnici Upravni odbor
- ❖ 26.6.2004 Prehodavci, Dan zasavskih planincev, 50 let kože Upravni odbor
- ❖ 19.6.2004 naravovarstveni izlet (alpsko cvetje) Klub za varstvo narave

Mesec julij:

- ❖ 10.7.2004 Kanin (sobotni izlet) Klub vodnikov

- ❖ 7.7. do 14.7.2004 Cici tabor Slatna Klub vodnikov
- ❖ 24.7. do 31.7.2004 Cici tabor Slatna Klub vodnikov
- ❖ 14.7. do 23.7.2004 osnovnošolski tabor Slatna Mladinski odsek
- ❖ udeležba na vodniškem tečaju Klub vodnikov
- ❖ 24.7. do 31.7.2004 Planinski tabor Dolomiti Klub Vodnikov

Mesec avgust:

- ❖ Triglav Klub vodnikov
- ❖ mladinski pohodni tabor Mladinski odsek
- ❖ planinski tabor Slatna, Planinska skupina Planina
- ❖ 14.8.2004 Tosc s Pokljuke (sobotni izlet) Klub vodnikov

Mesec september:

- ❖ 9.9.2004 srečanje ob razgledni tabli na Lisci Upravni odbor
- ❖ zimsko vodniško izpopolnjevanje Klub vodnikov
- ❖ 11.9.2003 Dan slovenskih planincev ali Stol (sobotni izlet) Klub vodnikov

Mesec oktober:

- ❖ 9.10.2004 V neznano (sobotni izlet) Klub vodnikov
- ❖ kostanjev piknik PS Planina, Jutranjka
- ❖ jesenski izlet Jože Prah

Mesec november:

- ❖ 7.11.2003 pohod po sevniški planinski poti Upravni odbor
- ❖ 13.11.2004 Komen (sobotni izlet) Klub vodnikov
- ❖ izlet v neznano Mladinski odsek

Mesec december:

- ❖ 4.12.2004 zimski pohod z baklami na Mrzlico Klub vodnikov
- ❖ 26.12.2004 zimski pohod na Veliko Kozje Klub vodnikov
- ❖ 11.12.2004 Slavnik (sobotni izlet) Klub vodnikov
- ❖ 31.12.2004 novoletni pohod na Kamenško z baklami Planinska skupina Krmelj
- ❖ 31.12.2004 večerni pohod na Lisco in silvestrovanje v Jurkovi koči Upravni odbor

❖ V mesecu decembru se organizirajo planinski večeri ob 18.uri vsako sredo v Planinskem zavetišču pod Sv. Rokom

- ❖ Delovne akcije pri: - Planinsko zavetišče pod sv. Rokom (Lojze Anzelc)
 - Jurkovi koči na Lisci (Vinko Govekar)
 - Na Lisci (Jože Prah)
 - Na planinskih poteh (PD Lisca skrbi za okoli 200 km poti, Janez Zajec, Lojze Rupar)
 - Planinskem zavetišču na Slatni (Darko Krajnc, Mojmir Rupar)
 - Prvomajski srečolov na Lisci (Lojze Florjančič)

Izdajatelj:
Planinsko društvo LISCA Sevnica
Sevnica 2004

Zbrala in pripravila za tisk:
Jasmina

Tisk
Tiskarna Žuraj

Naklada:
500 izvodov

